DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

XI

Biblické úkoly mládeže

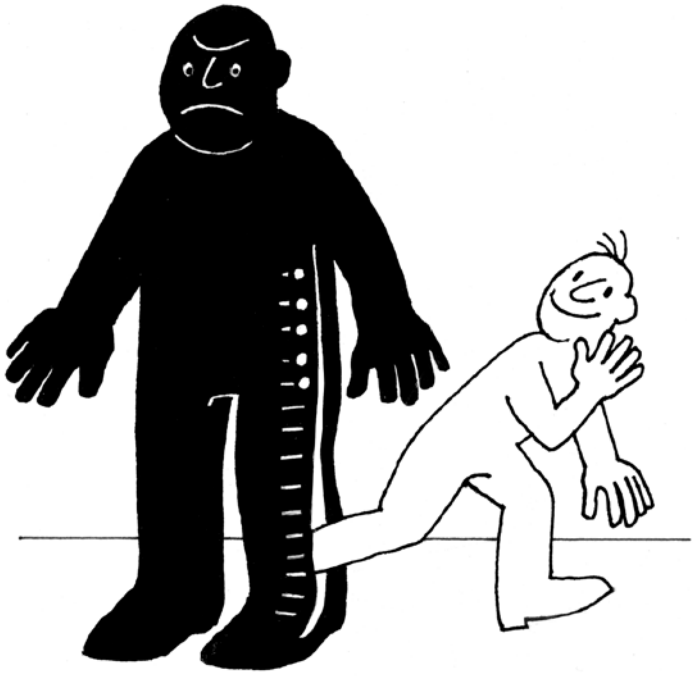

CO UČIL KRISTUS

ZJEVENÍ

VOLBA POVOLÁNÍ

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ III/3

Biblické úkoly pro mládež

© Union néerlandaise – Union franco-belge, 1995-1999
Piet Sol
Rudy Dingjan

CLUB UFBA
B. P. 7
77 350 Le Mée sur Seine, France

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ III/3
Biblické úkoly pro mládež

Překlad Pavla Šustková
Ilustrace Olga Pazerini
Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný
Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky
pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD
Tisk Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISBN 80-88960-92-4

OBSAH

Co učil Kristus

1. Co učil Ježíš o Bohu 7
2. Co učil Kristus o hříchu 15
3. Co učil Kristus o odpuštění 23
4. Co učil Kristus o novém člověku 31

Zjevení

5. Setkání s knihou Zjevení 39
6. Sedm církví a sedm pečetí 47
7. Sedm polnic, tři zvířata, tři andělé 55
8. Pád Babylóna a sláva Jeruzaléma 63

Volba povolání

9. Povolání, řemeslo 71
10. Příprava na povolání 79
11. Mít svobodu 87
12. Děti 95
13. Od teorie k praxi 103

Rady a informace pro učitele a studenty k jednotlivým úkolům najdete na internetové adrese: www.casd.cz/bum

---

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč".
Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevypsali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoct rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové:
Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?
Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

Co učil Ježíš o Bohu

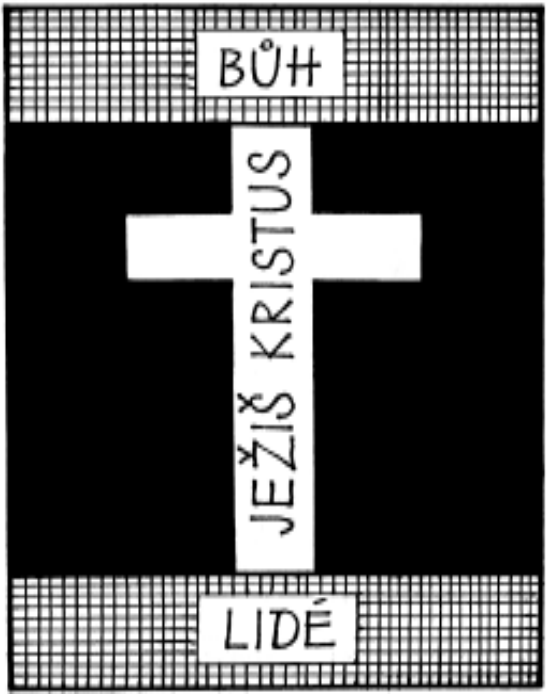

Když se z vědomí lidí - možná nepozorovaně - ztratí myšlenka na Boha, spoléhají prostě na něco jiného. Od konce 18. století se zvláště evropská společnost vyrovnává s existencí Boha. Víceméně Boha popírá, nepřipouští, bojí se ho, nemá odvahu na něho spoléhat.
Obdobná situace byla na zemi, když se narodil Kristus. Lidé si našli své bohy a bůžky nebo sice vyznávali Boha, ale upravili si ho podle svých představ.
Co k tomu mohl říct a co řekl Kristus?

Neděle

Mat 6,9

Kým je pro lidi Bůh především?

Váš nebeský Otec

Čti Mat 6,32: Váš nebeský otec

Kristus přišel mezi lidi s láskou, kterou Bůh prokazoval světu již od věčnosti. Přišel odstranit předsudky o Bohu, kterého sám důvěrně znal. Je to nebeský Otec, který je autorem zákona lásky a je dobrotivý ke svým tvorům.

Čti Mat 6,26: Otec o vás ví a udržuje své tvory při životě

Kristus byl od věků v nebi s Otcem. Zná jeho péči o tvory, které stvořil. Podílel se na této péči a na plánech pro dobro člověka.

Čti Mat 7,11: Otec dává dobré dary

V době, kdy se vyvolený Boží národ odklonil od Božích plánů a ztratil jasnou představu o podstatě Božího charakteru a o uctívání Boha, přišel Kristus, aby jim představil dobrého, dávajícího nebeského Otce.

Čti Jan 20,17: "Otec můj i Otec váš"

Když Kristus po své smrti vystoupil ke svému Otci, prožila zvlášť nebeská rodina velkou radost. Lépe než lidé poznala, že v Kristu se teď spojuje pozemská rodina s vesmírem. Kristus se nestydí být naším bratrem a mít s námi stejného Otce. Jeho vrcholná solidarita s lidskou rodinou ho přivedla na kříž, ale teď mu zase umožní přivést jeho bratry k nebeskému Otci.

K zamyšlení

- **Jaký je nebeský Otec?**

Jan 17,3

Co sděluje Boží Syn o možnosti žít věčně?

Jediný

Kristus představil svého i našeho Otce jako bytost v mnoha směrech jedinečnou a výlučnou.

Čti Jan 17,3: Jediný pravý Bůh

Poznání Stvořitele, Udržovatele, Otce, Boha - je otázkou života a smrti. Především věčného života.

Čti Mat 4,10: Jediný hodný uctívání

Kristus nepodlehl pokušení poklonit se někomu jinému než Bohu. Za uctění satana se mu zdánlivě nabízela moc nad světem. Boží Syn neztratil orientaci, nepodlehl svodu moci, protože vždy připisoval nejvyšší autoritu svému Otci.

Čti Mat 22,37: Hodný největší lásky a odevzdání člověka

Lidé mnohokrát projevovali Kristu vděčnost, děkovali mu... Ale on je vždy odkazoval na svého Otce. Vděčnost, láska a odevzdání člověka nemá končit u nikoho menšího než je Bůh.

K zamyšlení

- **Hledá člověk jiné zdroje věčného života, než jediného pravého Boha?**

Úterý

Jan 5,17

Co vše je náplní Boží činnosti?

Podnikatel

Čti Jan 15,1. Boží iniciativa má jasné cíle

Dílo, které Bůh dělá, můžeme označit jako povolání k životu a umožňování plného života (Jan 10,10b). Pečuje o to, aby nic nebránilo plnému životu stvořených bytostí.

Čti Mat 25,14-16. Nebeský podnikatel zve lidi k podnikání

Bůh rozvinul podnik nevídaného rozsahu. Lidem rozdává akcie a přeje si, aby investovali do tohoto podniku - záchrany pro všechny. Kdo nepodniká v tomto zájmu, je nesolidární s Pánem i s lidmi, kteří jsou v nebezpečí.

Čti Jan 3,16; Mat 21,33-39. Současná velká Boží aktivita

Kromě činů stvoření a udržování iniciuje Bůh velikou akci záchrany lidí pro věčný život. Do tohoto podnikání vložil nejvyšší akcie: život svého Syna, angažování jiných mimozemských bytostí... Tento podnik v současné době vrcholí. Investice lásky je velmi odvážná a nebezpečná.

K zamyšlení

- **Je člověk povinen angažovat se v podnikání nebeského Podnikatele?**

Jan 17,25.26

Jak se Kristus angažoval, aby člověk mohl znát Boha?

Neviditelný, ale poznavatelný

Čti Jan 14,8-10. Bůh je neviditelným, ale zároveň se dává člověku poznávat.

Nejlépe ho můžeme poznat v jeho Synu, který se stal Synem člověka. Kristus mohl lidem předložit zákonitosti přírodních jevů, odhalit tajemství, k jejichž objevení bylo třeba staletí námahy a studia. Mohl poskytnout takové podněty na poli vědy, že by až do konce času poskytovaly témata k výzkumu a objevům. Ale on neříkal nic, co by pouze uspokojilo zvědavost nebo podporovalo sobeckou ctižádost.

Nehovořil ani o pouhých teoriích. S jedinci i se zástupem lidí mluvil o tom, co je podstatné pro rozvoj charakteru, co uschopňuje člověka poznávat Boha a co mu dává sílu konat dobro. Mluvil o pravdách, které mají vztah k našemu životu a které spojují člověka s vesmírem.

Nepřednášel teorie o Bohu, ale učil lidi, aby ke vnímali v jeho slově a v jeho činech. Uváděl myšlení lidí do kontaktu s myšlením Nekonečného.

Čti Jan 17,25.26: Před smrtí Kristus rekapituluje své působení na zemi jako úkol zprostředkovat lidem poznání Boha.

K zamyšlení

- **Je poznání Boha jen souborem informací? Co tě vede k této odpovědi?**
- **Za jakých podmínek se Bůh dává člověku poznat?**
- **Proč tolik záleží na tom, abychom Boha znali?**

Čtvrtek

Mat 19,17

Na co můžeme spoléhat?

Dobrý

Čti Luk 13,7. Bůh je především trpělivý a milosrdný

Bůh nejdříve dává možnosti. Když je člověk nevyužije, upozorňuje ho a různými metodami inspiruje ke změně. Čekává dlouho.

Čti Mat 5,45; Mat 20,1-16. Bůh je nestranný

Čti Mat 22,11.12. Bůh je náročný a spravedlivý

Bůh nechce od člověka víc, než je v možnostech, které mu dává. Je v možnostech člověka přijímat od Boha dary. Největší darem je jeho láska projevená v Kristu. Je pyšné odmítat takový dar. Je malomyslné nemít odvahu tento dar přijmout. Znamená to vyloučit se ze společnosti těch, kteří Bohu projevili důvěru. Chtít být na Boží slavnosti a odmítat Boží požadavky a Boží řešení - to Bůh nepřipouští.

K zamyšlení

- **Máme v Bibli dost informací o tom, co Bůh od člověka čeká a co mu sám nabízí?**

Jakub 1,17b

Jakou jinou mimořádnou vlastnost má Bůh?

Nemění se

Čti Luk 15,11-32. Otec nezměnil postoj k synovi

Otec marnotratného syna čekal. Když se syn, který „prohýřil jeho jmění“, vrátil k otci,přijal ho s láskou. Vždycky si přál být se synem. Není-li jistá Boží láska, není jisté nic. Toto poznání postupně rostlo i v Kristových učednících. Později to pochopil i apoštol Pavel.

Čti Mat 1,23. Nezměněné Boží přání: být s lidmi

Všechny Boží aktivity v zájmu lidí sledují cíl, aby nebeský Otec mohl zase být s lidmi. To se nakonec naplní tak, jak to viděl Jan ve vidění na ostrově Patmos: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.“ (Zjev 21,3)

Rozdělení, vzdálenost, kterou vytvořil hřích, bude překonáno a Kristovo poslání bude zcela naplněno: Immanuel - Bůh s námi!

K zamyšlení

- **Čti, domýšlej a přijmi za svou část dopisu apoštola Pavla Římanům 8,35-39.**

Uložit

V Kristově době měli lidé včetně izraelského národa falešnou představu o Bohu. Kristus přišel, sám představoval Otcovy vlastnosti a lidi učil - v kázáních, rozhovorech, podobenstvích, zázracích i vlastním jednáním - že Bůh je:

- Otec jeho i náš, pečující, který dává dobré dary svým dětem,
- jediný Bůh, Stvořitel, jediný hodný plného odevzdání a lásky, jediný, komu se máme klanět,
- podnikatel, který angažuje i ostatní do díla záchrany,
- neviditelný, a přece vírou poznavatelný,
- spravedlivý, nestranný, trpělivý i náročný,
- nemění se a stále mu jde o totéž: moci být s člověkem.

Otázky k diskuzi

1. **Proč dostal Jozef příkaz dát dítěti jméno Immanuel?**
2. **Co vše dělal Kristus pro to, aby lidem správně představil Boha?**
3. **Měl Kristus co říct o Bohu více než židovští rabíni?**
4. **Jak poznává člověk Pána Boha?**
5. **Jaké jistoty nám přináší osobní poznávání Boha?**
6. **Použili jste někdy ve svém duchovním životě metodu žalmisty: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.“**
7. **Přečtěte si úvod tohoto úkolu. Odpovězte za otázku na konci úvodu.**
8. **Co a jak můžeme dnes říct o Bohu my?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Co učil Kristus o hříchu

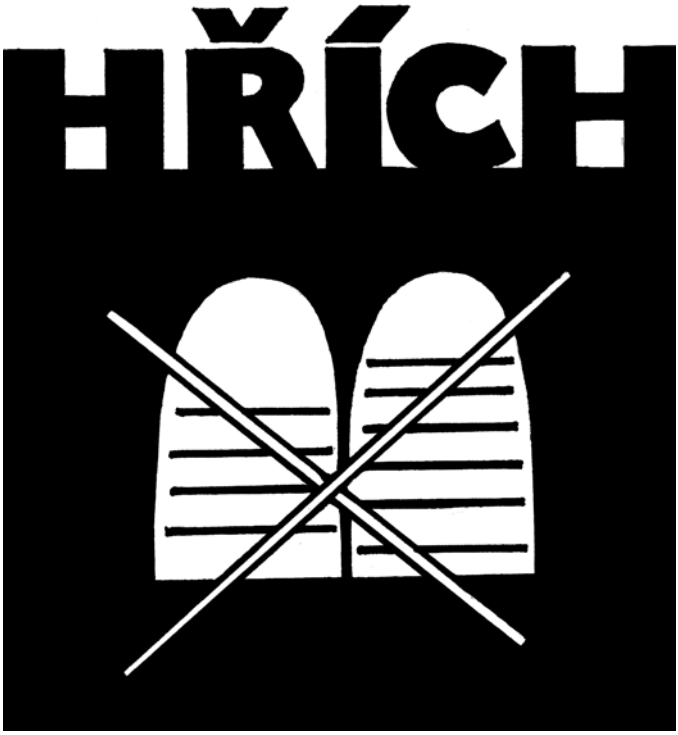

V zahradě Eden byl „strom poznání dobrého a zlého“. Člověk měl totiž vyjádřit své rozhodnutí, zda chce důvěřovat pouze Bohu, nebo chce vyzkoušet něco jiného.

Poznání dobrého jim bylo plně dopřáno. Ale před poznáním zla, hříchu a jeho následků je Bůh v lásce chránil.

Když se lidé rozhodli „vyzkoušet něco jiného“, vzdali se tak Boha, zdroje života. Čeká je tedy smrt. Ale Bůh má řešení pro krizovou situaci. Láska hledala řešení a našla je.

Řešení je jediné: není jiná cesta než Golgata.

Neděle

Ef 2,12

Proč je člověk bez Krista a bez Boha také bez naděje?

„Bez naděje a bez Boha na světě“

Dříve než lidé v ráji uslyšeli o trní a bodlácích, o práci, starostech, bolesti, o prachu, do kterého se vrátí, slyšeli slova o naději. Vše, co ztratili, budou moci získat v Kristu.

Je zde však Boží nepřítel, satan, který nechce, aby lidé o této naději věděli, natož aby si ji vzali za svou.

Boha neznat, nebo ho znát a nepotřebovat - to je největší smutek. „Bez naděje a bez Boha na světě.“

Čti Luk 18,9-14. Publikán má k Bohu blíž než farizeus

Ten, kdo má podobné názory, sebepojetí, představu o Bohu a o lidech, jaké měl farizeus, nemůže navázat plné spojení s Bohem. Zůstává od Boha daleko.

K zamyšlení

- **Proč lidé říkají, že Boha nepotřebují?**

1 Moj 3,4.5; Jan 8,44

Čím bojuje satan proti člověku?

Zrádná řešení

Čti Mat 7,13.14. Existuje široká a úzká cesta, prostorná a těsná brána
Kristus musel pro záchranu člověka jít úzkou cestou. Bylo jediné řešení: oběť Golgaty. Jeho následovníci by se velmi mýlili, kdyby čekali, že mohou za ním jít po široké cestě.

Pokud poznáme, že Kristova cesta, jeho život a služba byly jednoznačné, nemůžeme si myslet, že budeme mít vždy možnost vybírat kteroukoliv možnost. Poslušnost a láska nemohou vybírat cokoliv. Ale jen poslušnost a láska vybírají cestu, která vede k cíli.

Čti Luk 16,15; Mat 12,25. Nejednoznačnost je zrádná
Kristus upozorňuje na nebezpečí, které vzniká naší nejednoznačností. Když chceme stačit vše, to podstatné nám jistě unikne. Nelze dobře respektovat „dva pány“, Boha i jeho nepřítele. To by vedlo k vnitřnímu rozdělení, k úplné prohře. Neměli bychom vnitřní klid, nepoznali bychom Boží pokoj.

K zamyšlení

- **Čti 2 Kor 2,11. Práci a vlivu satana se nemáme věnovat. Potřebujeme jen orientačně vědět, jaké jsou jeho cíle. Pozornost máme naopak věnovat Kristu a jeho dílu v nás a pro nás. Čti Žid 12,1.2.**

Úterý

Jan 14,17

V čem se liší Boží duch od „starého lháře“? Jak to konkrétně vypadá v životě?

Obvinění

Čti Jan 16,8. Duch svatý jasně označuje hřích
Když Boží duch obviňuje člověka, není to proto, aby ho odsoudil a „odepsal“, ale aby mu prostřednictvím svědomí a Božího slova ukázal, v jakém je nebezpečí na cestě od Boha, od zdroje života.
Stejný Boží Duch je totiž zároveň tím, kdo
- nás potěšuje,
- přimlouvá se za nás,
- připomíná nám, jak se orientovat,
- na co spoléhat, co už jsme s Bohem prožili,
- bude pokračovat v tom, co Kristus začal pro nás a v nás dělat,
- působí v nás podstatnou změnu, abychom mohli vnímat duchovní věci.

K zamyšlení

- **Bible mluví o Božím duchu jako o tichém hlasu. Znáš ho také tak?**

Jan 1,12

Jaké jsou hlavní rozdíly mezi synem a otrokem?

Podvod: otroctví místo svobody

Božím slibům říkáváme zaslíbení. Jsou to sliby Božího přiznání, že Bůh udělá to, na co sami nestačíme...

Boží nepřítel také nešetří sliby. Bývá v nich zrnko pravdy, ale jinak je to podvod. Kdo nepříteli uvěří, tomu vytuneluje banku jeho života. Už v ráji řekl, že člověk nezemře. A tvrdí to konečně stále.

V ráji také sliboval volnost, vyšší formu bytí, než do té doby lidé měli. Zase podvod.

Čti Jan 8,34. Důsledkem hříchu je otroctví, závislost…

„V ráji člověk ztratil vše, protože se rozhodl poslechnout raději podvodníka než toho, kdo je Pravda. Tím, že se spolehl na směs dobra se zlem, neměl už jasný úsudek, duchovní i duševní síly se otupily. Nedokázal si už vážit dobra, které mu Bůh nabízel...“

Ani podvedený a oklamaný člověk však nezůstává bez Boží nabídky pomoci a naděje (Iz 55,1.2).

K zamyšlení

- **Co slibuje Kristus? Čti Jan 8,36; Jan 11,25; Jan 10,28-30.**

Čtvrtek

Mat 24,12

Formuluj svými slovy verš, v kterém je uvedeno jedno ze závažných znamení doby.

Bez lásky

Slovo hřích můžeme nahradit také slovem bezzákonnost. Tam, kde Boží zákon - desatero přikázání a jeho vůle - nejsou hlavními kritérii jednání (základem etiky), tam je bezzákonnost.

Naplněním zákona, Božího desatera, je láska k Bohu a k lidem. Když to domyslíme, nedivíme se, že Kristus vyslovil následující proroctví o poslední době:

Čti Mat 24,12: „A protože se rozmnoží nepravost, ustydne láska mnohých."

Jinak řečeno: protože lidé neberou za jediné pravidlo svého života Boží zákon, nejvlastnější naplnění tohoto zákona - život lásky - přestává být vůbec možný.

K zamyšlení

- **Je doba, v které žijeme, už opravdu tou dobou, kdy lidé ztrácejí schopnost vzájemně se respektovat, žít spolu, odpouštět si, mít se rádi a učit milovat své děti?**

1 Moj 3,15; Mat 1,21

Ke kterému svému slibu se Bůh přiznává, když říká Jozefovi, že se Marii narodí zachránce člověka, Spasitel?

„On vysvobodí…“

Čti Mat 1,21. Hlavním problémem člověka je hřích

Člověk je otrokem, který si nemůže pomoc a nedokáže se zachránit, ať se o to jakkoli snaží. Řešení jsou neúplná, dočasná nebo zrádná. Není jiné jméno, které by nabídlo spasení, než jméno Ježíš. A není jiný způsob osvobození člověka, než lidské přiznání a Boží nabídka očištění a milosti.

Nejsme schopni vyřadit ze svého života smutek, bolest, smrt. To slíbil, že udělá Bůh. Nemůže to ovšem udělat v životě každého. Jen v životě toho, kdo přijde a své ruce položí na hlavu Beránka a řekne, že ví, že sám je slabý, že nepřemůže smrt, bolest, ani hřích. Že ten hřích vkládá na Božího Beránka. A že věří, že on přemohl smrt a je větší než každá lidská neschopnost. Neschopnost žít bez nenávisti, bojů, podle zákona lásky. Že mu také věří jako Stvořiteli, který je schopen dát mu i nové tělo.

K zamyšlení

- **Co všechno vkládáme v modlitbě na hlavu Beránka?**

Uložit

Milující Mistr z Nazareta musel učit také lekci o hříchu. Z jeho učení se dovídáme, že

- hříchem se vzdalujeme Bohu, a tak ztrácíme zdroj požehnání i věčného života,
- široká cesta, prostorná brána, ani snaha vyhovět „dvěma pánům“ nás zpátky k Bohu nedovede; jsou to zrádná řešení,
- k Bohu nás naopak volá a vrací Boží Duch pravdy, který oslovuje naše svědomí a prosí za nás,
- člověk uvěřil „otci lži“ a stal se otrokem,
- v měřítku celé naší planety můžeme říct, že lidstvo ztrácí schopnost milovat, protože přestalo uznávat kritérium deseti Božích přikázání,
- Bůh však lidi nenechává napospas nepříteli, nabízí řešení v Beránku, který „vysvobodí lid svůj od hříchů jejich“.

Otázky k diskuzi

1. Co vše je formou otroctví (závislosti, neschopnost...)?
2. Co dává Božímu Beránkovi právo osvobodit nás?
3. Čeho člověk není schopen? Vnímá lidstvo nějaké své omezení?
4. Na koho působí Boží Duch?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Co učil Kristus o odpuštění

„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“ (Iz 55,8.9)

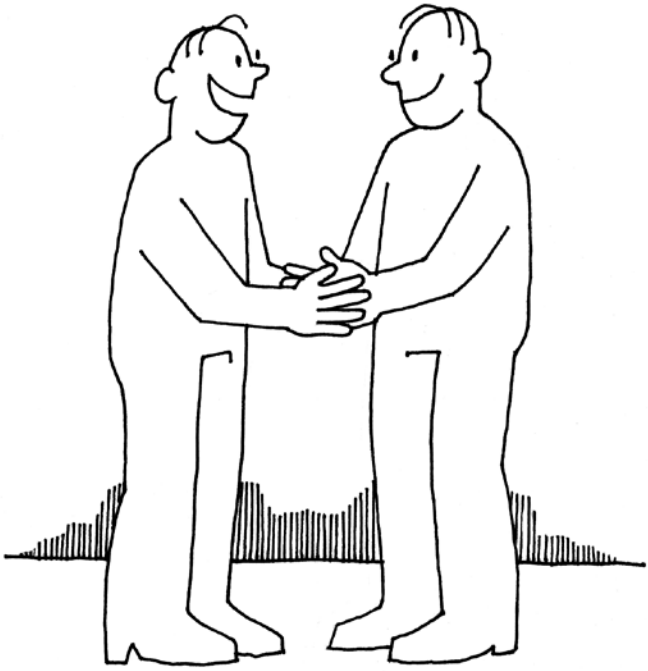

Boží odpuštění není pouze právní úkon, kterým nás Bůh osvobozuje od věčného trestu. Není to pouze odpuštění hříchu, ale osvobození od hříchu. Je to dar lásky, která přetváří srdce. David správně chápal odpuštění, a proto se modlil: „Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru, pevného ducha.“ „Jako je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.“

Neděle

1 Jan 4,10

Bůh miloval jako první

Čti Luk 7,41.42. Člověk nemá čím zaplatit

V minulém úkole jsme mluvili o bezzákonnosti, o životě bez zákona lásky. Bez lásky je člověk sobec, povýšený nebo zklamaný.

Bez lásky je život velmi smutný. Je to život bez hlubokého sdílení, bez angažování se pro někoho. Naopak, angažovat se pro někoho, může být často velmi bolestné. Tělesná bolest z námahy se odstraní odpočinkem. Bolest duše se tlumí odpuštěním.

Láska je zranitelná

Kdo miluje, trpí. Málokdy myslíme na to, že Pán Bůh nás miluje a protože my hřešíme, on trpí. Trpí, protože vidí své stvoření, které ničí samo sebe a které si zotročuje nepřítel. Trpí, když lidé, kteří se měli do života vesmíru zapojit nesobeckou láskou, jsou pyšní a přezíraví nebo když strádají neláskou jiných. Pán Bůh trpí, když na jeho lásku neodpovídáme nebo ji jinak zraňujeme.

Ale odpouští nám. Nestáváme se definitivními vyvrheli vesmíru, protože Pán vesmíru nás přijímá na milost a odpouští nám.

K zamyšlení

- **Přečti si nahlas verše Iz 55,8.9 (jsou také v úvodu úkolu). Víš o někom, koho by ten text potěšil?**

1 Jan 4,19

Jak motivuje Boží láska

3

Bůh nás smířil sám se sebou

Čti 2 Kor 5,18-21. Bůh iniciuje smíření

Bůh nechce, abychom byli jeho nepřáteli. V Kristu vede s námi smírčí řízení. Připravuje všechno pro urovnání. Kristus platí naše dluhy, odpouští je, „vykoupí nás“ zadlužené.

Nechce, abychom byli jeho nepřáteli. Také za nás platí, abychom nebyli ani otroky Božího nepřítele.

Nesnažme se nikdy zmenšovat svou vinu omlouváním hříchu. Přijměme Boží hodnocení - Bůh posuzuje hřích velmi vážně. Golgata nám ukazuje, jak závažný je hřích. Kdybychom měli sami nést své viny, padli bychom. Ale Bůh nám nabízí jiné řešení, protože už dávno byl Kristus „zmučen pro naši nepravost, trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni“ (Iz 53,5.6)

Čti Luk 4,19, 3 Moj 25,10-12. Bůh dal instituce milostivého roku

Kristus přišel vyhlásit léto Hospodinovy milosti, odpuštění dluhů, propuštění zajatců na svobodu. To byl Kristův program.

K zamyšlení

- **Zažil jsi, že odpuštění přináší odpočinek a uvolnění?**
- **Potřebovali bychom doma nebo v jiném společenství „milostivé léto“?**

Úterý

Mat 5,44

Co učil Kristus své učedníky od začátku své kazatelské činnosti?

Kristus prosí o odpuštění pro nepřátele

Čti Luk 23,34. „Otče, odpusť jim“

Co mohlo vést Krista k vyslovení těchto slov na kříži? Celé nebe naplnil údiv, když Kristus ve strašných bolestech pronesl tuto prosbu, zatímco lidé na zemi, stvoření k Božímu obrazu, usilovali o život jednorozeného Božího Syna.

V tu chvíli spadla satanovi maska. Bylo vidět, o co jde Bohu a o co jde satanu. Boží nepřítel se připravil o přízeň nepadlých bytostí. Ale nebyl tehdy ještě zahuben.

„Vždyť nevědí, co činí.“ Jako lidé v ráji, jako vojáci u kříže, jako všichni, kdo hřeší a nerespektují zákon lásky - víme sice, že děláme něco zlého, ale svým rozumem nejsme schopni pochopit nedozírné důsledky zla.

K zamyšlení

- **Čti Mat 27,54; Mat 27,40; 1 Jan 4,19**
- **Jak reagovali lidé na Kristovu obětující se a zachraňující lásku?**

Mat 6,12

Co učil Ježíš od začátku své následovníky?

3

„I vy odpouštějte jedni druhým“

Čti Mat 18,23-35. Získal milost a sám byl krutý ke kamarádovi
Lidské srdce je přirozeně chladné a nelaskavé. Když někdo projevuje milosrdenství a ochotu odpustit, dělá to pod vlivem Božího Ducha. „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“

Čti Mat 6,15; Mar 11,25.26. Boží odpuštění má podmínku
Kdo není ochoten odpouštět, uzavírá si jedinou cestu, kterou může sám dostat milost od Boha. Bez ohledu na to, jak nás lidé zranili, nemáme v sobě chovat hořkost ani se litovat.

K zamyšlení

- **Stalo se, že kvůli neodpuštění ses nemohl upřímně modlit?**

Čtvrtek

Oz 6,6

Jak se promítá úcta k Bohu do vztahu k lidem?

Vnímavost a odvaha

Čti Mat 5,23.24. Udělej první krok ke smíření
Kristus učil v kázání na hoře citlivě vnímat druhého člověka a mít odvahu jít za ním se smířit.
Čti Mat 18,21.22. Odpustit 77x

K odpuštění se úzce váže trpělivost a jednoznačnost. To učil Ježíš učedníky, když na Petrův dotaz odpověděl, že má vlastně vždy odpustit.
Když chceme šířit Boží odpouštějící lásku, musíme je nejdříve poznat a uvěřit v ni. Satan používá každý podvod, jakého je schopen, aby nám znemožnil tuto lásku poznat.
Když přijímáme Boží milost, máme umožnit druhým, aby ji také poznali.

K zamyšlení

- **O lásce a odpuštění se nediskutuje.**

Mar 1,9; Jan 13,14

V čem nám dal Kristus příklad?

Režim odpuštění

Bible nás vede k určitému systému, abychom měli ve svém nitru pořádek, abychom dovolili Pánu Bohu vyčistit naše srdce a také „nenechali zarůst cestičku“ k našemu bližnímu.

Neřešené problémy, narůstající nenávist, prohlubující se nepochopení - se mohou brzy stát nepřekonatelnou horou či propastí, sopkou, která může každou chvíli vybuchnout nebo přerůst postupně v nenávist celých společenství, ve války mezi národy...

Závist a každý jiný hřích, který nevyznáme, nám brání žít v pokoji a radosti. A přitom je to možné již zde na zemi.

Bůh nás ve svém Slově vede k určitému režimu očišťování. Především je to křest, dále odpuštění pro Kristovu krev při Večeři Páně, pokorný návrat k bližnímu při umývání nohou, každodenní vyznání Pánu Bohu na modlitbě - a vždy tehdy, když se něco postaví mezi nás a nebeského Otce nebo mezi nás a jiného člověka. Ani nad naším hněvem nemá „zapadnout slunce“ (Ef 4,26). Další rozměr režimu odpouštění vysvětluje Pán Ježíš Petrovi: 77x (Luk 17,3.4).

K zamyšlení

- **Jak se mohou nastřádat záporné pocity vůči lidem?**

Uložit

Kristus mluvil často o Božím odpuštění i o odpuštění mezi lidmi. Podle jeho slov je třeba přijmout za své, že

- Bůh, jehož všichni zraňujeme, nám odpouští,
- Bůh nás miluje a jeho láska i nás motivuje, abychom milovali a odpouštěli,
- je kruté, když ten, komu bylo odpuštěno, sám není ochoten odpustit,
- můžeme odpouštět, když naše srdce obměkčí Boží Duch,
- Pán Bůh nabízí lidem praktický režim očišťování.

Otázky k diskuzi

1. **Odpouští Pán Bůh automaticky všechno a všem, nebo čeká na vyjádření našeho postoje? Rozveďte odpověď.**
2. **Věří lidé, že jim Bůh odpouští?**
3. **Jsou křesťané ochotnější odpustit druhým - než nevěřící? Proč?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Co učil Kristus o novém člověku

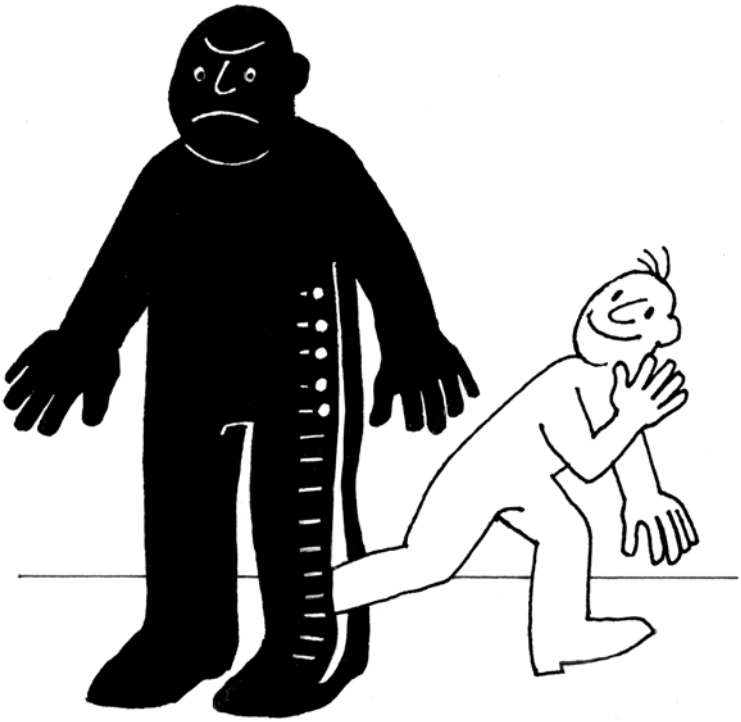

Lidé, kteří potkávali na zemi Krista, cítili, že existuje možnost nějaké změny, nějakého řešení pro ně a pro svět. Někteří po té změně a řešení toužili, a proto Krista vyhledávali. Jiné se báli, že by to mohla být pravda, a proto se Ježíši vyhýbali nebo se mu posmívali či se snažili ho zlikvidovat.

Od začátku tu byl Héródés, který se bál změny, kterou by mohl pro něho znamenat narozený Mesiáš. Od začátku je zde starý Simeon, který čeká na tu proměnu, a pastýři, kteří informováni anděly hledají toho, kdo vše změní.

Neděle

Jan 3,1.2

Proč přišel Nikodém za Ježíšem v noci?

Touha

Nikodém velmi toužil mluvit s Ježíšem, ale bál se setkat se s ním veřejně. Bylo by pro něho ponížením projevit zájem o učitele, který byl zatím tak málo známý. Kdyby se o jeho návštěvě dověděli v synedriu (židovská velerada 70 mužů).

Nikodém cítil, že Židům chybí duchovní život, že všichni potřebují změnu. I on čekal na Mesiáše. Když se Kristus na něho díval při té noční návštěvě, viděl člověka, který hledá pravdu.

V Bibli máme další příběhy těch, kdo toužili po změně, po jistotě, že nežijí zbytečně, že se totálně nemýlí. Jiní toužili po změně zdravotního stavu - po uzdravení, po odpuštění, po vyřešení.

Čti Mat 19.16; Mar 10,51 aj.

Bůh zná každou touhu člověka. To on ji vyvolává. Působí na jeho svědomí svým Duchem, vyvolává tuto touhu.

K zamyšlení

- **Francouzský myslitel Blaise Pascal vkládá Bohu do úst tato slova: „Nehledal bys mě, kdybych tě už nebyl našel.“**

Luk 23,39-43

Čím se od sebe lišili dva zločinci ukřižovaní vedle Krista?

Nové prostory

První umírající muž se posmíval Ježíši: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Jeho obzor končil smrtí a on chtěl ještě žít.

Druhý muž se nesmál, nepochyboval, měl jistotu, že vedle něj umírá Spasitel. Jeho obzor nekončil smrtí, vidí dál. Tento zločinec věří, že bude jiný čas a jiné místo, věří, že Kristus má království (v tuto chvíli snad on jediný na Golgatě). Tak se liší mezi sebou dvě hlavní skupiny lidí.

Člověk, který žije novým životem, zakomponoval do svého vnímání věčnost a vesmír. Není to velikášské. Patří to k původnímu určení člověka. A Kristus to jednoznačně slíbil: Jan 14,1-3; Jan 10,28.

K zamyšlení

- **Čti Fil 3,20. Jiné prostory - „občanství v nebi“**
- **Čti 1 Tes 4,17. Ještě jiný čas než tento - nekončící**
- **Kdo ve tvém okolí počítá s těmito vesmírnými prostorami a nekončícím časem?**

Úterý

Mar 10,49.50

Jakou změnu si sliboval slepý Bartimeus od setkání s Kristem?

Kristus je zde

Když chodil Kristus po zemi, prošel kolem mnoha lidí. Ale jen někteří na to čekali, jen někteří se nechali oslovit, pozvat.
Nový člověk je ten, kdo počítá s Boží existencí a kdo reaguje na Kristovu blízkost.

Čti Jan 11,28.29

Z lidského hlediska je život pro každého člověka neznámou cestou. Vzhledem k hlubším zkušenostem, jde tou cestou každý sám. Žádná lidská bytost nemůže plně proniknout do našeho vnitřního života. Každý si jednou určíme cíl, za kterým půjdeme. Je dobré, když včas získáme důvěru k spolehlivému Průvodci a Pomocníku, jakým je Kristus.

K zamyšlení

- **Najdi si píseň číslo 50 ve zpěvníku „Zpívejme Hospodinu!“ a zazpívej si ji nebo alespoň přečti nahlas.**

Luk 19,7.9

Co vše zahrnovala změna v Zacheově životě?

4

Učedníkem

Pán Ježíš oslovil mnoho lidí. Některé vyzval, ať jdou za ním. Zachea vyzval, aby se připravil pro jeho návštěvu. A Zacheus reagoval. Dělal to, co bylo úměrné návštěvě Mistra. Kristova přítomnost odhalila vše, pročistila a dala Zacheovi odvahu odhodit minulost.

To vše mu nabídl Kristus. Zacheus to vnímal a přijal to.

Je pravda, že může nastat vnější změna jednání bez Kristovy moci. To touha po vlivu a popularitě může motivovat ke spořádanému životu. Sebeúcta nám může pomoct, abychom se vyhýbali škodlivým zvykům a zlým činům. I se sobeckým srdcem lze konat dobré skutky. Podle čeho se tedy může poznat nový člověk?

Pokání není možno dokázat jinak než změnou, kterou působí. Když člověk vrátí to, co vzal, když vyzná své hříchy, vrací se ze smrti do života.

K zamyšlení

- **Čti Mar 3,17; Zjev 1,9; Skut 12,1.2**
- **Jak se změnili „synové hromu“ Jakub a Jan?**

Čtvrtek

Jan 1,23

Co věděl Jan o svém životním úkolu?

Životní angažmá

Mladý člověk má velikou šanci: rozhodnout se, čemu bude věnovat čas života, svou energii, schopnosti. Má dost času přemýšlet o tom, vybírat, rozhodnout se a připravit se na to, čím naplní život.
Potřebujeme pečlivě sledovat Boží plán, který má pro náš život:
- dělat co nejlépe práci, která je nám nejbližší,
- svěřovat Bohu své plány,
- vnímat náznaky jeho vedení.

Jan Křtitel měl úkol připravit Izrael pro Kristův příchod. Byla to velká kariéra. Ale on ani neuváděl své jméno. Pouze se považoval za „hlas volajícího na poušti". Je to málo. Zároveň je v tom vědomí, že tím se naplňuje Izajášovo proroctví. Ať se rozhodneme pro jakékoli povolání, záleží na tom, zda to děláme v zájmu nebeského Podnikatele, zda svou práci děláme věrně a dobře.
A to je také významný rys, kterým se projevuje „nový člověk".

K zamyšlení

- **I my, křesťané před druhým Kristovým příchodem, adventisté, jsme jen hlasem na poušti. Ale velikost našeho pověření spočívá v tom, že to Pán Bůh tak plánoval a sdělil v proroctví. I my „voláme": „Připravte cestu Pánu..."**

Mat 10,38

Co patří k následování Krista?

Riziko cesty

V člověku, kterého změnila božská milost, je láska hnací silou, hlavní motivací. Je to Kristova láska, ta nás motivuje: 2 Kor 5,14. Nejde o naši pevnou vůli, ale o to, že žijeme z Kristovy lásky. Čti Jan 13,1. Proto je naše poslušnost radostná. Není to formální plnění příkazů, ale služba lásky. Takový život není těžký. Čti Mat 11,28-30.

Když říkáme, že někdo Krista miluje a jde za ním, je jeho učedníkem, míníme tím, že jedná podle Kristovým kritérií, tedy je poslušný. Rozhodl se být poslušný. Jít za Kristem, vzít za své jeho kritéria - to znamená, že zcela jistě narazíme. Naše cesty, naše měřítka se budou protínat - křížit - s myšlením těch, kdo nejdou za Kristem. Poslušnost vede ke křižovatce, cesta za Kristem vede ke kříži. To v křesťanu nevyvolává nenávist k lidem, ale kristovskou lásku a pochopení.

K zamyšlení

- **„Vezmi svůj kříž a pojď za mnou.“ Co tím Kristus mínil?**

Uložit

Z evangelií poznáváme, co to je nový člověk a nový život, ke kterému dochází pod vlivem setkání s Kristem:

- Člověk touží po změně osobní, společenské. Bůh na tuto touhu odpovídá, protože ji sám vzbuzuje.
- Člověk, který se obrací k Bohu, začleňuje do svého života nové dimenze času a prostoru: věčnost, vesmír.
- Nikdo nám nemůže tak hluboce rozumět jako Kristus, proto je dobré ho mít za Průvodce a Přítele.
- Láska Spasitele nás motivuje a ovlivňuje náš běžný život i životní plány.
- Kristus se netajil s tím, že cesta za ním vede ke střetu s hříchem, s Božím nepřítelem, se sebou samým.

Otázky k diskuzi

1. **Naplňuje Bůh touhy a potřeby člověka, když je sám vyvolal?**
2. **Co to znamená věřit Kristu?**
3. **Jak zní „evangelium podle lotra“?**
4. **Jaký je „nový člověk“?**
5. **Jak nás může Kristus vyzývat, abychom si nesli nástroj pro vlastní popravu?**
6. **Bojíte se kříže? Přečtěte si text Mat 20,20-23 a hovořte o něm.**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Setkání s knihou Zjevení

5

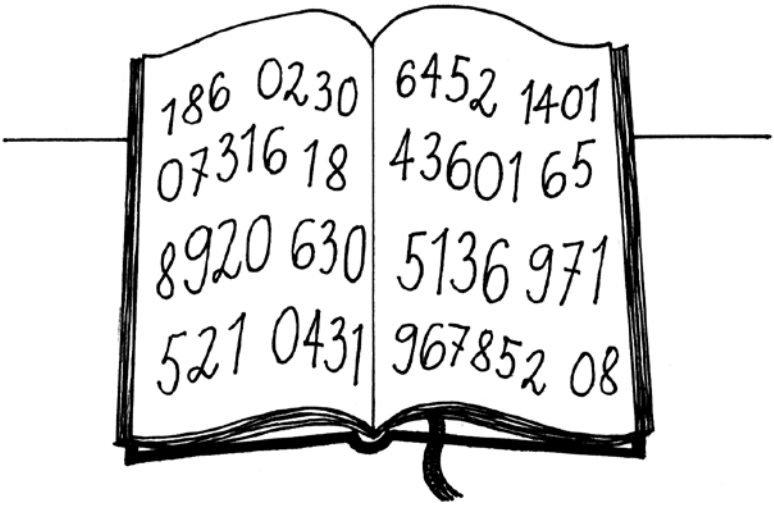

Pisatel knihy Zjevení, Jan, byl nejmladším Kristovým učedníkem. Když však psal tuto knihu, byl to už téměř devadesátiletý stařec. Když ho v mládí Kristus vyzval, aby s ním chodil a stal se jeho učněm a následovníkem, pojmenoval Jana „synem hromu“. Po třech a půl letech se už ale o Janovi píše jako o „učedníku, kterého Ježíš miloval“. V kontaktu s Mistrem našel Jan velké angažmá svého života. Tři a půl roku, které strávil s Ježíšem, změnilo jeho charakter a nasměrovalo celý jeho život.

Jan napsal novozákonní proroctví - knihu Zjevení. V tomto týdnu se chceme dozvědět více o tom, kdo, proč, jak a komu tuto zvláštní knihu Bible psal.

Neděle

Zj 1,2.9

Co víš o pisateli knihy Zjevení, o Janovi?

„Já Jan...“

Autor knihy Zjevení se představuje: „Já Jan, váš bratr... dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos. „ Zjev 1,9

Právě na ostrově Patmos dostal apoštol Jan příkaz napsat knihu Zjevení. Patmos leží v Egejském moři, asi 90 km od Efezu. Je asi 14 km dlouhý a asi 3 km široký. To jediné, co tam mohl Jan vidět, bylo Egejské moře.

Podle tradice byl Jan odsouzen a vyhoštěn na ostrov Domiciánem (81-96). Podle Jeronýma byl Jan deportován čtrnáct let po Neronově pronásledování, tedy roku 94 n.l., a osvobozen o dva roky později - po Domiciánově smrti, roku 96. Tento způsob trestu, běžný za římské vlády, postihoval zvláště politické osobnosti, jejichž vliv bylo třeba oslabit. Deportovaný rázem ztratil zároveň se svým majetkem všechna občanská práva a stal se bezdomovcem. Zjevení sepsal tedy člověk, který měl být vykořeněn, odtržen ode všeho - od vlastní minulosti, od rodiny, od přátel, ale také od vlastní země a důvěrně známých obzorů. Ten nám zde svědčí o svém očekávání na Boha, když kolem roku 96 píše knihu Zjevení.

K zamyšlení

- **Co by mohlo být největším útokem na tvoji víru?**

Mat 4,10

Jak aplikoval Kristus zásadu klanět se jedinému Bohu - Stvořiteli?

Šlo jen o to, kdo je bohem

5

Čti Zj 1,9

Domicián (81-96) byl první císař, který vzal opravdu vážně vlastní božství, a proto vyžadoval božskou úctu. Každý, kdo s ním mluvil nebo mu psal, ho musel oslovovat „pane a bože“. Každý obyvatel říše se musel každým rokem dostavit a při pálení kadidla prohlásit: „Císař je pán!“ Potom se mohl vrátit ke svým bohům a vzývat je.

Tento císař měl spadeno zvláště na Židy a křesťany, na „ty ateisty“, jak je označoval. Chápeme, že za vlády takového imperátora se mnoho pronásledování obrátilo právě proti Židům a křesťanům. Bůh křesťanů a Židů je výlučný, nesnese vedle sebe jiné bohy. Římané však doufali, že když odstraní významného křesťanského vedoucího Jana, zabrání mu, aby mluvil. Tvrdá fyzická práce na ostrově Patmos, bez oděvu a přijatelné stravy i potřebného spánku, brala exulantům všechen zájem bojovat za své myšlenky.

V těchto podmínkách tedy starý učedník Jan sepsal řadu poselství, která byla po celá staletí zdrojem povzbuzení pro pronásledované lidi.

K zamyšlení

- **V čem je pro tebe Bůh jedinečný?**
- **První křesťané nechtěli mít vedle Boha také císaře. Týká se nás tato problematika?**

Úterý

Zjev 1,1

Popiš autorství knihy Zjevení.

Zjevení, které dal Bůh...

Čti Zjev 1,4.

Od prvních slov knihy zdůrazňuje autor Zjevení, že jeho prorocké slovo pochází od Boha Starého zákona: „Od toho, který jest, který byl a který přichází.“ Věta připomíná definici, kterou Bůh Exodu sám podal ve svém zjevení Mojžíšovi (2 Moj 3,14): „Jsem který jsem.“ Bůh Izraele se představuje jako Bůh, kterého nelze uzavřít do žádné teologické definice, jako jediný pravý Bůh, Bůh, který skutečně existuje, „ten, který jest“.

Tento Bůh existuje už tady, teď, v našem životě. Přítomný Bůh, s kterým se setkáváme ve své každodenní zkušenosti, je stejný Bůh, který byl zdávna: „ten, který byl“. V tom je Bohem minulosti, Bohem kořenů, Bohem Abrahamovým, Izákovým a Jákobovým.

Ale tento Bůh (říká Jan), který

- „je“ přítomný,
- „byl“ také v minulosti,
- bude v budoucnu více než jen „existovat“.

Když mluví o budoucnosti, mění Jan sloveso. Od slovesa být (v minulém a přítomném čase), přechází ke slovesu přijít.

Bůh existuje sám o sobě, existoval s námi a také pro nás, ale ve skutečnosti zůstal mimo nás. Navzdory tomu, co víme o Bohu, i všemu tomu, co známe z historie prožité s ním, zůstává stále jinde, ještě nepřišel. Budoucnost bude tedy bohatší než přítomnost a minulost, protože obsahuje slib Božího příchodu. Více než Bůh kořenů, tradice a vzpomínek, více než Bůh existence, duchovní zkušenosti a každodenního vztahu, je to Bůh, který přichází.

K zamyšlení

- **Jak vstupoval Bůh do tvého života v minulosti?**
- **Kým je pro tebe právě teď?**
- **Co pro tebe znamenají Boží aktivity plánované pro budoucnost?**

Zjev 1,3.11

Komu je adresován Janův spis, kniha Zjevení?

„Pošli sedmi církvím…“

To, co Jan uvidí v proroctví, se týká toho, „co jest i co se má stát potom“. Poselství, které je adresováno historickým sborům Asie Janovy doby (sedm známých měst), se má číst také jako proroctví, které se týká budoucí církve v průběhu věků. Sedm církví - sborů je symbolem církve žijící v průběhu staletí.

Syn člověka drží v ruce sedm hvězd (Zjev 1,16.20) a k nim se řadí sedm církví. Tím se vyjadřuje myšlenka, že Bůh řídí lidské dějiny. (Podobně říkal Daniel Babylóňanům odkojeným astrologií, že Bůh je Bohem nebes.) Podle mnoha náboženství určují hvězdy osudy lidí. Pán církve, Kristus, Syn člověka má však hvězdy v rukou.

Sedm církví, sborů, kterým Jan adresuje Zjevení, bylo skutečně sedm sborů v Malé Asii, v Janově okolí: Efez, Smyrna, Pergamos, Thyatiry, Sardy, Filadelfie, Laodikea. (Pomůcka pro zapamatování: E-S-Pe-Ty-Sa-Fi-La.)

Zároveň je to ale proroctví, které mluví o sedmi údobích křesťanských dějin. Budeme se jim věnovat podrobněji v příštím úkolu.

Jako jednotlivci najdeme ve Zjevení prorocké informace, dějiny psané dopředu i povzbuzení pro osobní duchovní život.

K zamyšlení

- **Polykarp, biskup ze Smyrny (zemřel mučednickou smrtí v roce 155 nebo 177), potvrzuje mimo jiné, že Jan strávil několik let v Efezu, v prvním ze sedmi sborů - adresátů Zjevení.**
- **Kterou biblickou knihu vnímáš jako psanou přímo pro tebe?**

Čtvrtek

Ámos 3,7

Proč Bůh odhaluje svým prorokům klíčová tajemství?

Apokalypsa – odhalení tajemství

Když čteme Zjevení, otevíráme knihu, která vzbuzuje zvědavost a vede k přemýšlení. Od prvního slova - „zjevení“ - jsme upozorňováni že se jedná o tajemství, které bude odhaleno. To je smysl slova „zjevení“. Pochází z řeckého apokalyptein (odhalit tajemství). Čti Dan 2,19.22.28.29.30.47;10,1. „Zjevení“ je také jedním z klíčových slov knihy Daniel. Ozvěnu „zjevení“ u Daniela najdeme právě v knize Zjevení.

Ve staletích přecházejících Kristovo narození vznikala bohatá židovská apokalyptická literatura. Tyto spisy měly dva charakteristické rysy:

a) popisovaly slavný a vítězný příchod Boha,

b) vždy používaly symbolické výrazy.

I biblická kniha Zjevení má tyto charakteristické znaky, ale na rozdíl od židovské literatury se soustřeďuje na Kristovu osobu.

Kdo chce porozumět obrazům knihy Zjevení, musí hledat ve Starém Zákoně, zvlášť v knihách Daniela a Ezechiele.

Čti Kol 2,2. Ve Zjevení se „zjevuje“ Kristus. Tak se nám otevírají dveře k poznání dalších tajemství. Bůh nám neodhaluje vše, ale zde na zemi máme pochopit to, co je podstatné pro přípravu na věčnost, kde budeme objevovat stále nová Boží tajemství.

Existuje i „tajemství nepravosti“, o kterém máme být pouze informováni, a to na pozadí „tajemství pobožnosti“. Nemáme se snažit pochopit zlo, ale „hluboce pochopit Boží tajemství, kterým je Kristus“ (Kol 2,2).

K zamyšlení

- **Co víš z Bible o tajemstvích jako je život, nesmrtelnost, smrt, hřích, tajemství pobožnosti, tajemství evangelia...?**

Zjev 2,11b; 22,7

Je kniha Zjevení jen prorockým pohledem na dějiny, nebo mluví i osudech jednotlivců?

„Blaze tomu…“

5

Kniha Zjevení pojednává o hlavních událostech světových dějin, které mají dopad na vyřešení problému hříchu na zemi i ve vesmíru. Obsahuje ale také důležité informace a rady, které se týkají jednotlivce. Najdeme v ní například sedm blahoslavenství, sedm podmínek hlubokého uspokojení člověka. Pročti si je a stručně zaznamenej do následující tabulky.

1,3 _____

14,13 _____

16,15 _____

19,9 _____

20,6 _____

22,7 _____

22,14 _____

K zamyšlení

- **Podívej se do své tabulky blahoslavenství jako do zrcadla. Která blahoslavenství můžeš vztáhnout na sebe?**

Uložit

- Jan, „učedník, kterého Ježíš miloval“, původně „syn hromu“, nesepsal teorii křesťanství, protože sám autenticky prožíval boje, o kterých se píše v knize Zjevení.
- Knihu Zjevení napsal Jan na ostrově Patmos. Obsah mu z Kristova pověření předal anděl. Kristus v něm odhaluje tajemství z pověření Boha Otce.
- Kniha Zjevení je srozumitelná jen čtenáři Starého zákona.
- Kniha Zjevení se liší od židovské apokalyptické literatury.
- V knize Zjevení se popisuje řešení a vyřešení otázky zla na světě i ve vesmíru. Podává ale také důležité informace a rady pro boj víry jednotlivců.

Otázky k diskuzi

1. **Vyjádřete ve třech větách průběh Janova života.**
2. **Pokuste se porovnat situaci a víru prvních křesťanů (apoštol Jan, Efezská církev) s postoji a vírou poslední církve - Laodikeje (Zj 3,14-22).**
3. **Co to je náboženský synkretizmus?**
4. **Myslíte, že má Pán Bůh smysl pro demokracii?**
4. **Co rozumíte „vlažným“ křesťanstvím? Jaké důsledky má pro křesťany samotné a jaké pro lidi kolem?**
6. **V knize Zjevení jde o odhalení klíčových tajemství. Která to jsou? Zjev 1,20; 10,7; 17,5; 17,7.**
7. **Co důležitého jste našli v sedmi blahoslavenstvím knihy Zjevení?**
8. **Co v knize Zjevení vám dává jistotu, že je to Boží odhalení tajemství?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Sedm církví a sedm pečetí

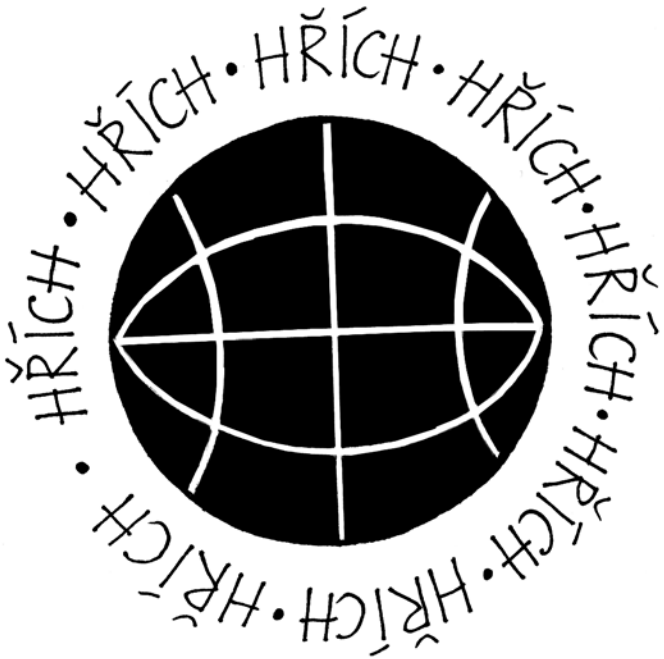

Starozákonní prorocká kniha Daniel měla uchovat svá tajemství až do dob konce (Dan 12,9). Tuto knihu jsme již studovali. Na základě studia knihy Daniel vzniklo vlastně adventní hnutí.

Jediná novozákonní prorocká kniha - Zjevení je naopak vysvětlením, odhalením tajemství. Jan ji psal na počátku křesťanské éry. Vše, co je v ní napsáno o budoucnosti, se teprve mělo stát. A proroctví sahají až do doby Kristova příchodu a popisují i Kristův příchod, nový Jeruzalém, definitivní odstranění hříchu a život na nové zemi.

My žijeme v době konce, kdy se podstatná část Janových prorockých vidění již naplnila. Naplnění některých je ještě před námi.

Tento týden se budeme zabývat prvními třemi viděními. Jsou to vlastně třikrát představené dějiny křesťanské církve (tedy údobí našeho letopočtu).

Neděle

Zjev 1,12-20

Jak vystupuje Ježíš Kristus na začátku vidění, která má Jan na ostrově Patmos?

Přítomnost Pána církve

Není náhodné, že úvodní vidění sedmi církví nás přenáší do prostoru svícnů. Po zničení jeruzalémského chrámu v roce 70, poté co se svícen stal kořistí římské armády, jak o tom svědčí slavný reliéf Titova oblouku - mluvit o svícnu znamená pohrdat historií. Jestliže se o něm přece hovoří, pak to znamená, že konec jeruzalémského chrámu neznamená konec setkávání s Bohem. Svícen je zde - uprostřed sedmi církví kráčí nebeský Bůh. Boží lid tedy není zanechán na pospas světovému dění. Bůh je přítomen uprostřed svého lidu.

Obraz Boha, který drží hvězdy ve svých rukou, vyjadřuje myšlenku, že řídí běh lidských dějin. Církev je slabá, prochází krizemi, ale Pán církve zůstává silným. V každém údobí dějin církve se také představuje jako ten, který pro danou dobu je tím pravým, kdo může církvi nabídnout to nejpotřebnější.

Asijské církve, kterým bylo poselství adresováno, a v průběhu věků všichni, kdo četli Zjevení, si z tohoto poselství brali zvláštní naučení. Ale to, co je v současnosti - tedy na prahu 21. století - jiné, je, že se nacházíme na konci těchto proroctví.

K zamyšlení

- **3 Moj 26,12; Mat 28,20**
- **Co vše znamená skutečnost, že Bůh je jistě přítomen svému lidu?**

Zjevení 2. a 3. kapitola

Co vypovídá struktura sedmi dopisů o odesílateli? („Toto praví ten…“ „Vím…“Jen to mám proti tobě…“ „Kdo zvítězí…“)

Dějiny církve v dopisech

Poselství, které je adresováno historickým sborům Asie Janovy doby, se musí číst také jako proroctví, které se týká budoucí církve v průběhu věků.

1. Efez	- apoštolská církev	- 1. století
2. Smyrna	- pronásledování	- 2. a 3. století
3. Pergamos	- zavedení a úspěch	- 4. - 6. století
4. Thyatiry	- časná moc a netolerance	- 6. - 18. století
5. Sardy	- reformace	- 16. - 18. stol.
6. Filadelfie	- misie	- 18. - 19. stol
7. Laodikea	- církev poslední doby	- 20. - ? století

V samotných dopisech církvím odhaluje na posloupnosti témat dopisů prorocký pohled, který prochází věky. A tak dopis první církvi, efezské, připomíná počátek lidské historie se zaslíbením ze zahrady Eden (Zjev 27) a dopis poslední církvi, laodikejské, připomíná konec lidské historie se zaslíbením Božího království (Zjev 3,21).

Od prvního do posledního dopisu je podobně patrný postupný pokrok, pokud jde o zmínky o Ježíšově příchodu, který se stále více přibližuje.

K zamyšlení

- **Každé církvi se Kristus představuje jinak. Která z jeho sedmi charakteristik je ti v současné době nejbližší? Proč?**

Úterý

5. kapitola Zjevení

Jaká práva má Beránek?

Jen Beránek je hoden rozlomit pečetě na svitku

Ve vidění o sedmi pečetích vystupuje Beránek. Beránek - Ježíš Kristus - je zde ústřední postavou. Dostává sedmkrát zapečetěný svitek. Je to právní dokument popsaný po obou stranách. Beránek jako ten, kdo má v rukou dějiny, postupně rozlamuje pečeti. Až rozlomí všechny pečeti, bude možno porozumět poselství.

Základním motivem je příchod - tak jako v dopisech sedmi církvím. Otevřením každé pečeti se tak znovu otevírá naděje příchodu.

1. pečeť: „Pojď!“ (Zjev 6,2)
2. pečeť: „Pojď!“ (Zjev 6,3)
3. pečeť: „Pojď!“ (Zjev 6,5)
4. pečeť: „Pojď!“ (Zjev 6,7)
5. pečeť: „Kdy už!“ (Zjev 6,10)
6. pečeť: „Přišel.“ (Zjev 6,17)
7. pečeť: „Mlčení“ (Zjev 8,1)

„Přijď!“ je výzvou Beránkovi.V páté pečeti křičí ti, kdo došli „na konec času“, „Kdy už?“ V šesté pečeti je příchod soudobá událost: „Přišel.“ Konečná sedmá pečeť už nemluví o příchodu. Už se stalo.

Sedm pečetí je tedy umístěno na cestě dějin jako vodítka ve směru k příchodu Beránka, v perspektivě Božího království. Sedm pečetí, stejně jako sedm církví se tedy musí vykládat v prorockém smyslu.

K zamyšlení

- **Proč Jan ve vidění plakal?**

5. kapitola Zjevení

Jak mluví a zpívají o Beránku nebeské bytosti?

1. a 2. pečeť

Zatímco sedm dopisů vypovídá hlavně o nevěrnosti a odpadnutí církve, vidění sedmi pečetí spíš odhaluje útisk, násilí a pronásledování, které prožila.

1. bílý kůň	- první křesťané	- 1. - 3. století
2. ohnivý kůň	- vnitřní války	- 4. - 5. století
3. černý kůň	- časná moc	- 6. - 9. století
4. sinavý kůň	- netolerance	- 10. - 18. století
5. křik obětí	- soud	- 19. století
6. vesmírná znamení	- soud	- 19. století
7. ticho	- Kristův návrat	

Projděme nyní stručně hlavní rysy církve v jednotlivých obdobích, jak je představují pečeti.

1. pečeť - bílý kůň

První křesťané - 1. - 3. století

Období, kdy je církev ještě nedotčena pozdějšími kompromisy, politikařením a násilím. Církev vítězí, odvoláváním se na Krista. Jde o mírumilovné šíření evangelia.

2. pečeť - ohnivý kůň

Vnitřní války, 5. století

Přechází se od míru k válce. Nejedná se o pronásledování, ale skutečně o vzájemné zabíjení. 4. a 5. století je doba válek mezi ariánskými a katolickými křesťany. Císařové poprvé bojují na straně církve. Církev už není pronásledovaná, ale vítězná a brzy oficiální církev.

K zamyšlení

- **Jak dobýval na počátku křesťanství Kristus svět?**

Čtvrtek

Zjev 6,5.7

Jak se mění charakteristika koní?

3. a 4. pečeť

3. pečeť - černý kůň

Světská moc, 6. - 9. století

Zrno - Boží slovo; olej - Boží Duch; víno - krev Ježíše Krista. Nastává hlad a sucho, ale týká se pouze Božího slova - zrna, ne božího ducha a Kristovy krve. Církev bojuje a zanedbává duchovní sycení lidu. Upevňuje svou moc a získává vlastní území. Dogma nahrazuje hledání pravdy v Písmu. Odtud je už jen krůček k netoleranci a útisku.

4. pečeť – sinavý kůň

Netolerance, 10. – 18. století

Církev zde zosobňuje smrt. I jezdec má jméno smrt. Další jezdec nese jméno hrobu. Církev stíhá a pronásleduje všechny podezřelé z nevěrnosti a bludu. Doba křížových výprav, hranic, inkvizice.

Zatímco dobývání světa začalo mírumilovně - na bílém koni s jezdcem s lukem a bez šípů, tedy dobývání bylo vedeno samotným Ježíšem Kristem, počínaje druhým koněm přebírá církev sama otěže a bojuje za Krista. Už to není Kristus, který bojuje za ni. Cosi se změnilo v křesťanském myšlení a náboženské války jsou toho nejvýmluvnějším dokladem.

K zamyšlení

- **Jaký dopad měla na církev skutečnost, že obsah biblické zvěsti nebyl srozumitelně zpřístupněn všem věřícím?**

Zjev 6,9-11

Událost představení rozlomením páté pečeti se odehrává v nebi. Co to znamená?

5., 6. a 7. pečeť

5. pečeť - křik obětí
Soud - 19. století
Při rozlomení prvních čtyř pečetí přijížděli koně. Po rozlomení dalších tří pečetí však už nepřijíždějí koně, ale prorokovi jsou ve vidění přímo ukázány prorocké události.
Křik obětí. Muži a ženy volají po Božím soudu. Oběti mají dvě důležité otázky: Proč přišlo utrpění? a Kdy skončí? Je to křik těch, kdo umírají „pro slovo Boží“ (Zjev 6,9).
Na otázku „Kdy už?“ anděl odpovídá vlastně tím, že pro tento soud určuje čas: „Až po 2300 večerech a jitrech...“ (Dan 8,14) Pátá pečeť nás tedy přenáší až do času, kdy je v nebi zahájen soud. Jsme v 19. století.

6. pečeť - vesmírná znamení
Soud - 19. století
Na křik utlačovaných obětí odpovídá křik hrůzy utlačovatelů, kteří se chvějí před Božím hněvem. Soud uvádí na scénu Boha spravedlnosti. Hřích člověka způsobil, že jeho důsledky přesahují zemskou sféru a zasahují celý vesmír. První fáze zachvacuje zemi. Jsou to katastrofy 18. a 19. století. Druhá fáze zachvacuje nebe. Boží hněv naplňuje prostor. Bůh sedí na trůnu, kdo bude moci obstát?

7. pečeť - ticho
Kristův návrat
Zbývá rozlomit poslední pečeť. Rozlomení je popsáno jediným veršem: „A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny. Událost, kterou není slyšet ani vidět, je nepopsatelná. Je to ticho, které dorovází příchod Boha. Ticho trvá celou půlhodinu, v prorockém počítání asi jeden týden. (Podobně dějiny světa začaly také týdnem - stvořením.)
Při rozlomení sedmé pečeti můžeme konmečně rozluštit poselství svitku: je to zvěst o Božím příchodu a zaslíbení nového stvoření a nového světa. Je to jediná odpověď na všechny otázky a všechen stesk, jediné řešení všeho utrpení.

K zamyšlení

- **Porovnej Božího Syna, který ve vidění drží sedm hvězd, s Beránkem rozlamujícím pečeti knihy.**

Uložit

Vidění o sedmi církvích i vidění o sedmi pečetích nás ujišťuje, že
- Kristus svou církev zná,
- vykoupil ji, a proto
- je hoden oznámit jí konečné řešení.

Otázky k diskuzi

1. **Sledujte v dopisech sedmi církvím, jak Kristus v každém údobí dějin upozorňuje, že se vrátí (Zjev 2,1; 2,8; 2,16; 2,25; 3.3; 3,11; 3,20).**
2. **Popište krize sedmi údobí křesťanských dějin podle toho, jak o nich píše Pán církve v dopisech, a podle toho, co víte z historie.**
3. **Jak se Pán církve představoval v těchto jednotlivých údobích? Jak souvisela jeho charakteristika s potřebami a problémy církve v dané době?**
4. **Popište postavení Beránka podle 5. a 6. kapitoly knihy Zjevení.**
5. **Kdy se podle vidění o sedmi pečetích začíná ztrácet charakter kristovství v křesťanské církvi?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Sedm polnic, tři zvířata, tři andělé

Pokračujeme ve studiu knihy Zjevení. Všímáme si hlavních scén vidění v tom sledu, jak je Jan píše, a snažíme se pochopit jejich podstatu. V knize Zjevení poznáváme, jak Bůh dlouho a trpělivě dává lidem poznat své myšlení a plány, které jsou plány o míru a dobru.
Kniha Zjevení ukazuje také ale na podstatu záměrů Božího nepřítele. Vhledem boje mezi Kristem a satanem, máme získat nutnou orientace. Pohledem na Beránka máme získat sílu zůstat v jeho táboře.

Neděle

Zjev 8,2-6

Co se odehrává v nebi, než začne sedm andělů troubit?

Polnice - soud

Zatímco pečeti ukazovaly na útisk v průběhu věků, polnice oznamují vlastní soud, který v sobě nese každý zlý čin a který se uskutečnil již v průběhu dějin, a také připravují na poslední soud přicházející shůry. Tato trubka - polnice je beraní roh, který se používal při slavnostních příležitostech, jakými byly válka nebo soud. Kněží troubili na šófary při dobývání Jericha, při vítězství a při slavnosti smíření, aby ohlásili velký den Božího soudu. Čti Jóel 2,12-17. Narážkami na slavnost troubení a na výzvy proroka Jóele upozorňuje kniha Zjevení, že přicházejí Boží soudy. Přináší naději, která ujišťuje o Boží odpovědi na modlitby. Je to i osobní výzva k obrácení, která každého zavazuje zpytovat srdce, uvědomit si svůj stav a navrátit se k Bohu.
Sedm troubení, která znějí v průběhu dějin, má roli znamení, která svolávají muže a ženy všech časů k setkání s jejich soudcem.

K zamyšlení

- **Jaký je Bůh, který informuje, upozorňuje na soud a vyzývá k přípravě na něj?**

Zjev 9,20

Jak reagovali a reagují lidé na průběžné Boží tresty?

Sedm polnic

Údobí sedmi polnic odpovídá údobí pečetí, ale jen od 2. po 6. pečeť. V době 1. pečeti je církev ještě čistá - polnice ještě neohlašuje soud. Poslední pečeť zaznamenává konec lidských dějin na zemi a ohlašuje Boží příchod na zem.

1. a 2. polnice (2. pečeť)
   - oznámení katastrof na zemi a moři
   - vnitřní války. 4.a 5. stol.
3. a 4. polnice (3. pečeť)
   - znamení na hvězdě (spadlé z nebe!), slunci, měsíci
   - duchovní bída, 6.-10. stol.
5. polnice (6. pečeť)
   - hvězdě je dán klíč od propasti, soud postihuje církev zevnitř
   - kobylky, útisk a revoluce 10. - 18. století
6. polnice (5. pečeť)
   - jezdci, oheň, dým a síra
   - sekularizace, 18. století, doba konce
7. polnice (6. a 7. pečeť)
   - naplnění „Božího tajemství“, pochopení skrytého smyslu dějin, odhaluje se až na konci - Bůh kraluje
   - království, Kristův návrat

K zamyšlení

- **Jak jsi dosud rozuměl dějinám a jejich smyslu?**

Úterý

Zjev 12,6

Kde a jak Bůh ochránil ženu, o kterou usiloval drak.

Drak a žena

Žena. Tato žena, kterou prorok vidí uprostřed porodních bolestí symbolizuje v biblické a židovské symbolice mesiášskou naději. Její touha vidět již nově narozené dítě se mísí s úzkostí z nejistoty. Všechno žije očekáváním, a přesto není nic vidět.

Drak - ďábel. V osobě draka vidí prorok protiklad naděje. Drak je jasně označen jako „ten dávný had, zvaný ďábel a satan“ (Zjev 12,9). Počet hlav draka (sedm) je posvátný a zároveň naznačuje absolutní a nadpřirozené zlo. Dění kolem draka-hada se soustředí na útoky proti zranitelné ženě.

Válka na nebi. Není popsán důvod ani příčina. Existence zla je iracionální. Satan a jeho přívrženci bylo z nebe svrženi na zem.

Válka na zemi. Na zemi svaluje ďábel vinu na ženu. Ji svedl jako první a zuřivě ji pronásleduje, protože právě skrze ni bude uchováno a bude se šířit símě spásy.

Válka na poušti. I po příchodu, smrti a vzkříšení Mesiáše je had zde. Smrt, utrpení a zlo stále útočí. Boží království ještě nepřišlo. Boží lid stále žije očekáváním, dlouho putuje pouští jako Izrael.

Válka doby konce. Po 1260 letech (rok 1798) nastává doba konce. Had cítí, že jeho vliv se chýlí ke konci. Soustředí svůj boj proti těm, kdo jsou z potomstva ženy (Zjev 12,17; 1 Moj 3,15).

K zamyšlení

- **Co to znamená být „potomstvem ženy“?**

Zjev 12,17; 13,1

Co se děje u moře národů?

Šelma z moře a šelma ze země

Drak se postavil na břeh moře a moře okamžitě odpovídá. Vystupuje z něho šelma podobná drakovi. Jako on má sedm hlav a deset rohů a stejně jako on se pyšní svými rohy. Dostává moc od samotného draka. V 13. kapitole čteme o šelmě tyto údaje:

- šelma dostává moc draka,
- má zraněnou hlavu,
- rána se uzdravuje a svět se diví,
- šelma dostává ústa a moc,
- na dobu čtyřiceti dvou měsíců,
- otevírá ústa, svět ji obdivuje

Když označíme papežství jako šelmu ze Zjevení, navzdory popularitě a postojům současného papeže, riskujeme, že budeme označeni za fanatiky... A přesto právě tato popularita je naplněním proroctví. Poprvé sahá vliv papežství za katolické náboženství. - Záměrem biblických slov však není odsoudit jiného náboženství z pocitů nadřazenosti, ale především objasnit smysl dějin, aby byla posílena naše víra a naděje. „Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.“ (Zjev 13,10).

Šelma ze země

Ihned po uzdravení šelmy z moře vyvstává ze země jiná šelma. Projevuje podporu první šelmě. Mluví jako drak, snaží se všemi prostředky podněcovat „zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou“. Je to moc ryze pozemská, je jiná než šelma z moře. Není to náboženská moc. Není uctívána, definuje se jako ekonomická moc - ovlivňuje nákup a prodej, a jako politická moc - může zabíjet. Vypadá jako beránek, ale mluví jako drak. Všechny tyto informace směřují k vytvoření portrétu, který bychom při našem studiu nečekali. Politická a ekonomická supervelmoc, zrozená ke konci 18. století, země ochrany evangelických a protestantských křesťanů - Spojené státy americké - vystupují na mezinárodní scéně jako drak s tváří beránka.

K zamyšlení

- **Čti Zjev 13,16.17**

Čtvrtek

Zjev 14,1

Co náhle vidí Jan po vystoupení šelem?

Lidé v nebi

Čti Zjev 14,1-5

Nové vidění vyvolalo u proroka úžasný dojem. Náhle se na obzoru, který se zdál být zaplněn „obyvateli země“, objevuje zástup lidí, kteří zpívají píseň vítězství a štěstí. Tato scéna vytváří zjevný kontrast k tomu, co jsme právě slyšeli. Přináší důvod k naději a odhaluje budoucnost. Nemluví se už o zemi ani o moři, ale o hoře Sión, která je nebeského původu. Hlas, který je slyšet, přichází z nebe a zástup vykoupených, které prorok vidí, je před nebeským trůnem.

Zástup 144 000 symbolizuje dokonalost smlouvy s Bohem. Beránkovi „panicové“ - tedy ti, kdo se uchovali pro manželství, kontrastují s těmi, kdo se naopak nechali „svést šelmou“ (Zjev 13,3.4)

Tito vykoupení spontánně následují svého Mistra a zpívají novou píseň. Prorok slyší burácení hromu i akordy harfy. Boží spravedlnost a láska se spojují, aby ukončily dějiny zla.

K zamyšlení

- **Čti Zjev 14,2.3. Co můžeš říct o nové písni 144 00?**

Zjev 14,14

Před kterou událostí volají tři andělé?

Tři andělé

Čti Zjev 14,6-12

Uprostřed nebe vidí prorok Jan tři anděly, kteří spěchají k zemi. Vracíme se od zástupu v nebi zpět do pozemské historie. Ještě zde žijí národy a Boží poslové jsou nositeli nových zpráv. Ty se týkají ostudu těch, kdo žijí na zemi. Příchod těchto tří andělů bezprostředně předchází příchod Syna člověka na nebeských oblacích. Je to „doba konce (Dan 8,17).

První anděl

formuluje věčné evangelium. Oznamuje, že lidská tragédie končí. Lidé mají mít hluboký respekt před Bohem soudcem. „Bát se Boha a zachovávat jeho přikázání“ by mělo být správně přeloženo: „bát se Boha, tedy zachovávat jeho přikázání“. Boha mají uctívat také jako Stvořitele.

Druhý anděl

se neobrací na ty, kterým záleží na Boží vůli. Zaměřuje se na jiný tábor a poselství vyznívá negativně. Místo dobré zprávy o naději slyšíme o soudu. Oznamuje pád Babylóna.

Následovníci Babyóna opilí jeho vínem ztratili veškerý smysl pro realitu a byli oklamáni. Babylón se vydává za Boží město. Oni tomu uvěřili a nakonec se s ním spojili ve smilném vztahu (na rozdíl od paniců - 144 000).

Třetí anděl

Z pádu Babylóna vyvozuje třetí anděl důsledky pro oba tábory. Ti, kdo uctívali „šelmu a její sochu“, jsou označeni (tak jako oněch sto čtyřicet čtyři tisíc ctitelů Stvořitele). Jsou označeni jménem šelmy.

Kdo pracovali pro Babylón a respektovali ho, budou spáleni.

Lidé z Beránkova tábora jsou menšinou, která žije v Boží bázni a zůstává věrna starodávným přikázáním a Ježíši. Dělá to na rozdíl od většiny, která věří jen lidské etice a hromadně se sklání před Babylónem.

K zamyšlení

- **Jaký je rozdíl mezi pohárem hněvu, o kterém mluví druhý anděl, a vínem Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu“?**

Uložit

- Polnice vyzývali v křesťanských dějinách, aby lidé nezapomínali, že Bůh je a bude soudcem.
- Drak zůstává Božím nepřítelem. Bojuje však i proti ženě - církvi, která nese v sobě Boží semeno..
- Institucionalizovaná církev, které hledá více čest svou než Ježíšovu, je představena šelmou vystupující z moře.
- Této šelmě se stává oporou šelma ze země, která nemá náboženský, ale ekonomický a politický charakter.
- Tři poslové - Boží andělé - nesou lidem naposled věčné evangelium a poslední varovnou zprávu o pádu Babylónu.

Otázky k diskuzi

1. **Jaká je podobnost mezi sedmi pečetěmi a sedmi polnicemi?**
2. **Jaké symboly pro církev jsme viděli v úkolu tohoto týdne? V čem se liší?**
3. **Jaké souvislosti vidíte mezi činností draka, šelmy z moře a šelmy ze země?**
4. **Co vás oslovilo v charakteristice 144 000?**
5. **Na základě čeho dostávají lidé odlišná znamení - znamení Boží, nebo znamení šelma?**
6. **V čem se mýlí ti, kdo jdou za šelmou z moře?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Pád Babylóna a sláva Jeruzaléma

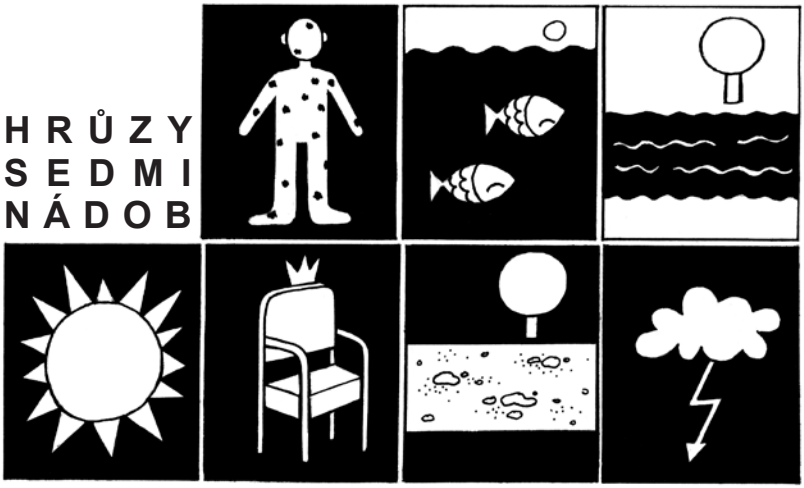

V minulém týdnu jsme skončili studium u tří andělů, kteří nesou poslední varování světu. Vše se brzy naplnilo. Příchod Ježíše Krista odpovídá na bolestnou touhu ženy vyhnané na poušť, která žije jen tímto snem a pro tento sen. On se objevuje na oblacích. Maranatha - „Pán přichází.“ Příchod Syna člověka nastal. Je to sklizeň.
A teď zbývají poslední kapitoly knihy Zjevení. Boj na zemi již vrcholí. Nebe se zájmem sleduje dění na zemi i Boží aktivity pro lidi. Vyřešení situace, která vznikla hříchem na jediné planetě, bude mít vesmírný dosah. Snažme se v tomto týdnu více pochopit, jaký.

Neděle

Zjev 15,2.3

Co krásného viděl Jan před viděním o sedmi nádobách pohrom?

Andělé s nádobami pohrom

Než mluví prorok o konkrétních pohromách, vidí dění v chrámu. Nejdříve vidí budoucí vítězství, ohromný zástup zachráněných, a to dává jistotu pro budoucnost.

Pak se ve vidění vrací do chrámu, kde se odehrává slavnost smírčích obřadů při slavnosti smíření. Ve starozákonním dni smíření bylo v tu chvíli už smíření dokončeno, nikdo nesměl vstupovat (Zjev 15,8). - V takovou chvíli tedy vycházejí andělé s nádobami pohrom.

Sedm nádob přichází po trojandělském poselství a začíná právě v okamžiku, kdy nadvláda šelmy se již stala skutečností. Hned od první nádoby je zřejmé, že tento soud se týká těch, kdo „byli označeni znamením dravé šelmy a kdo klekali před jejím obrazem“ (Zjev 16,2).

Sedm nádob je ve skutečnosti opakováním soudu, který provázel sedm troubení napříč dějinami. Zatímco však polnice zasahují jen třetinu území, pohromy z nádob zaplavují toto území celé: „zemi“, „moře“, „slunce“... Sedm polnic sledovalo nepravosti církve, sedm pohrom se nyní zaměřuje na konec dějin.

K zamyšlení

- **Co zatím zpívali lidé v zástupu na jiskřícím moři? Co vše vyplývá ze slov této písně?**

Zjev 16,2.8.10

Koho zasahují pohromy sedmi andělů?

Sedm nádob pohrom

Bůh chránil zemi a její obyvatele. Prostřednictvím andělů držel větry, které by jí ublížily. Přesto dopouští, aby andělé vylili na zem sedm nádob pohrom, jde o Boží poslední soud.

1. nádoba země - lidé, vředy na lidech označených znamením šelmy
2. nádoba - krvavé moře, všechno živé v moři zahynulo
3. nádoba - řeky a prameny vod se mění v krev
4. nádoba - slunce spaluje lidi, ale oni se neobrátí
5. nádoba - na trůnu šelmy propast a temnota
6. nádoba - řeka Eufrat vyschla, mohou přijít králové od východu
7. nádoba - ovzduší, blesky, hřmění, zemětřesení, Boží hněv

nad městem Babylónem.

K zamyšlení

- **Jak reagují na sedm pohrom lidé, kteří uctívají šelmu?**

Úterý

Zjev 17,1.2

Co dále ukazuje Janovi jeden z andělů?

Kráska

Anděl ukazuje Janovi soud nad nevěstkou. Babylón je zde vylíčen v podobě ženy, která má celou řadu společných rysů se svým protikladem - s ženou z 12. kapitoly, která představuje Boží lid ještě během pozemských dějin. Obě mají významnou roli, obě dvě jsou na poušti a ve společnosti draka.

Je mezi nimi ale rozdíl:

První žena jako by visela na nebi, obklopena nebeskými hvězdami, druhá žena sedí na vodách, je obklopena zhýralými králi.

Tu první drak pronásleduje a utiskuje, druhá se s drakem spojila a pronásleduje Boží lid.

První musela utéct do vyhnanství, druhá naopak sedí na trůnu v královském oděvu.

Tu první sytí Bůh, druhá je opilá krví svatých.

Prví je matkou Mesiáše a ostatku Izraele, druhá je matkou prostitutek.

Bůh, který se představuje jako manžel církve, nemůže přijmout tu, která mu není věrná.

Prorok je z tohoto vidění zděšen. Anděl mu ale vysvětluje tajemství té nevěrné ženy. Je to tajemství šelmy, s kterou je žena spolčena.

Kdo chce být Bohu věrný, má poslechnout jako kdysi Abraham, Lot v Sodomě nebo Izraelci v Egyptě a vyjít (Zjev 18,4.5).

K zamyšlení

- **Co je to konkrétně věrnost Bohu? Jak může být církev jako instituce nevěrná Boha?**

Zjev 19,7.8

Jak je církev připravena na svatbu s Kristem?

Beránkova svatba

Čteme již o posledních scénách Zjevení. Odehrávají se před Božím trůnem a pak na nové zemi. Soud nad Azazelem se už odehrává vně města, nebude obětován, ale vyhnán, obtížený hříchy lidu. To bude úděl satana a jeho spolupracovníků.

V nebi je zatím vše plné vděčnosti a chválí Boha. Slaví se zničení zla, lidé budou bydlet s Bohem. Po pádu Babylóna se Boží lid připravuje na vstup do Jeruzaléma.

Obrovský zástup zpívá „Haleluja“. Teď se naplňuje jedno ze sedmi blahoslavenství knihy Zjevení: „Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu.“

Nebe se otevírá a na bílém koni (na kterém jel už na počátku) přijíždí ten, který má jméno Věrný a Pravý, protože soudí a bojuje spravedlivě. Nyní jede trestat.

K zamyšlení

- **Můžeme říct, že řešení problému hříchu se týká jen naší planety?**

Čtvrtek

Zjev 20,6

Co je to první vzkříšení?

Po dobu tisíc let

Bůh zachází ve svém respektu vůči vykoupeným až tak daleko, že čeká do konce tisíce let, než vykoná trest, který přinese definitivní smrt. Tato událost se měla stát již v okamžiku příchodu Ježíše Krista, protože Bůh již má v rukou všechny údaje. Vyšetřování již proběhlo a rozsudek již byl vynesen. Ale Bůh ještě vše předloží i lidem. Je pro něj důležité, aby dobře porozuměli, dříve než navždy uzavře tuto stránku dějin. Všichni zachránění se tedy budou moci přesvědčit, nakolik měl Bůh pravdu.

Na konci tisíce let byli i ostatní mrtví vzkříšení. Je jich „jako písku v moři“. Tu přichází znovu na scénu ďábel. Návrat lidí mu umožňuje vrátit se k roli svůdce. Je „propuštěn ze žaláře“ (Zj 20,7). Shromáždí všechny, kteří mu věřili, k poslednímu útoku proti Bohu, zaútočí na sestupující Jeruzalém. Budou však zničeni. To bude smrt druhá, z které už nebude vzkříšení.

K zamyšlení

- **Jak Bůh odpoví na satanovy námitky vůči jeho lásce a spravedlnosti?**

Zjev 21,2.3

Co se změní ve vesmíru?

Nový Jeruzalém

Čti Zjev 21,4

Z osobního pohledu jednotlivce představuje nový Jeruzalém především velkou útěchu. „Bůh jim setře každou slzu z očí.“ Je pozoruhodné, že první kontakt člověka s Bohem se týká lidských slz. Je to nejstarší a na světě zcela jistě nejzávažnější sporná věc: Boží mlčení nad utrpením. Tehdy, v době slz, Bůh neodpovídal. Smrt a pronásledování řádily až do konce.

Bůh setře osobně slzy. Žádná slova, ani teologické vysvětlení. Není větší útěchy. Tento Boží čin otevře nové dny.

Město Jeruzalém je postaveno na základě čísla 12, které je číslem dvanácti izraelských kmenů, apoštolů a všech zachráněných (12 x 12 000 = 144 000). Město je tedy doslova zhotoveno na míru pro obyvatele. Architekt vyjádřil respekt k individualitě každého. Vzal v úvahu zvláštnosti každého z dvanácti kmenů. Jeho otevřené brány do všech směrů (Zjev 21,25) vyjadřují důvěru a pohostinnost obyvatel nového Jeruzaléma.

V novém Jeruzalémě bude vše stvořeno znovu. Navíc tam bude to, co nebylo na zemi: trůn Boží a Beránkům, řeka živé vody čirá jako křišťál, stromoví života...

K zamyšlení

- **Přečti si závěrečná slova knihy Zjevení: 22,6-21.**

Uložit

- Andělé mají příkaz dát průchod sedmi pohromám.
- Pohromy se dotknou těch, kteří nejdou za Beránkem. Reagují na ně ještě větší zatvrzelostí.
- Bůh soudí nevěrnou ženu - církev.
- Bůh zve na Beránkovu svatbu.
- Bůh dává vykoupeným tisíc let času zjistit, nakolik měl při soudu pravdu. Rozsudek je vykonán po posledním odboji bezbožných.
- V novém Jeruzalémě bude vše nové a Bůh setře všem slzy.

Otázky k diskuzi

1. **Kdo tvoří církev - Kristovu nevěstu? Kdo se zúčastní Beránkovy svatby?**
2. **Dokážete si na chvíli představit zemi, kde neexistuje smrt?**
3. **Které texty v Bibli dokazují, že lidé se osobně přesvědčili, jaká je Boží láska a spravedlnost?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Povolání, řemeslo

„A žijte vzorně mezi pohany, tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu...“ 1 Petr 2,12

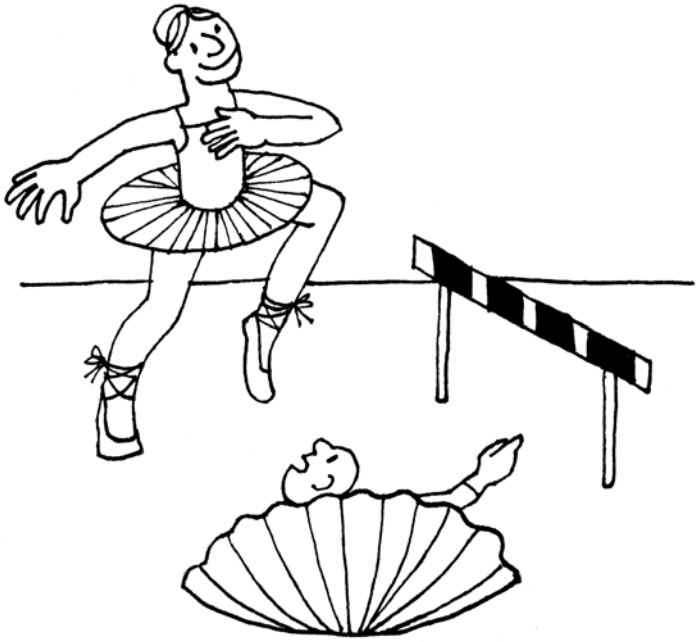

Křesťané jsou spoluzodpovědni za to, co se děje v místě, kde pracují. Křesťané žijí ve světě a mají své společenské povinnosti, své společenské zařazení, své úkoly, povolání, zaměstnání.
Křesťan respektuje zákony své země, pokud nejsou v rozporu s Božím zákonem. Má se také snažit žít se spoluobčany v míru. I on vytváří prostředí, kde žije, výrobky a jiné hodnoty. Svým postojem má být požehnáním pro jiné, i kdyby se s ním nakládalo nespravedlivě (1 Petr 4,15.16 aj.)

Neděle

Efez 4,17.18

Jak lze překonat odcizení?

Odcizení

Čti 1 Moj 3,17-19.23

Když se člověk necítí dobře při práci, necítí se dobře ani jinde. Práce mu pomáhá se rozvíjet. Když není jeho práce uznána, když ji nezvládá, cítí se jaksi vyhoštěný. Toto odcizení je důsledkem pádu do hříchu.

Při volbě své „celoživotní práce“, povolání nebo oboru studia by sis měl klást otázku, co děláš nejlépe a kde bys mohl nejlépe přispět k vytváření lidských hodnot. Adventisté dávají často pracovnímu zařazení v sociální oblasti, ve zdravotnické péči nebo v oblasti výchovy. Je ale mnoho dalších povolání, kde je potřeba pracovníků a která odpovídají životnímu zaměření křesťana.

Jan Křtitel neposuzoval lidi podle jejich profese, ale zval každého k práci pro Boží království. I život proroka Daniela dokazuje, že mladý věřící člověk může zůstat věrný svým životním zásadám a zároveň mít významné postavení ve společnosti. To samo o sobě ale nebylo cílem Daniela.

K zamyšlení

- **„Mladí lidé se mají stát mistry práce, a ne jejími otroky.“ E.G.Whiteová**

Skut 4,32

Jaký vztah k majetku měli první křesťané v Jeruzalémě?

Práce za odměnu a práce dobrovolná

V naší společnosti postižené nezaměstnaností se mnoho mladých lidí cítí vyřazeno ze světa práce. Nemohou do něho vstoupit. Cítí se neužiteční, protože se stalo zvykem vnímat práci jenom z ekonomického aspektu. To je jistě důležité, ale ještě jsou zde další významy práce: možnost tvořit, radost ze spolupráce. Proto má smysl a přináší užitek i dobrovolná, neplacená práce.

Práce, která není finančně odměňována, může mít formu služby, která je důležitá pro udržení života jiných lidí. Kdo se vydává pro svého bližního, nekoná práce podřadnější než ten, kdo je za ni placen.

Církev adventistů povolává dobře připravené dobrovolníky zvláště pro země Třetího světa. Jiné pracují v rozhlase nebo ve školách.

K zamyšlení

- **Co tvoří skutečnou hodnotu práce?**

Úterý

Přísl 6,9

O čem se pisatel Přísloví tak tvrdě vyjadřuje?

Koncepce práce

Čti Přísl 6,9-12.

Ve středověku bylo náboženským ideálem stáhnout se ze světa a věnovat se v ústraní modlitbám a meditaci. Reformace reaguje na toto pojetí. Reformátoři se snaží vrátit hluboce věřící křesťany zpátky do sociálního prostředí a zdůrazňují, že každé povolání má sloužit potřebám komunity. Uznávají potřebu i náboženský význam práce. Křesťanský život má být aktivní, má přinášet prospěch, a ne pasivní někde v ústraní.

Pro Jeana Calvina (1509-1564) je Boží vůlí, aby člověk pracoval pro zajištění své i své rodiny a aby mohl pomáhat chudým. Tak se vyvíjí protestantská koncepce povolání.

Adventisté převzali mnoho od reformátorů, pokud jde o koncepci práce. Přikládají velký význam dobré přípravě na povolání.

Křesťané mají pomáhat, aby dobře fungoval i sociální život. Než se začnou angažovat, mají své plány srovnávat s biblickými měřítky. Vše, co může škodit slávě Božího jména nebo člověku jako Božímu stvoření - se zamítá.

K zamyšlení

- **Která oblast, které konkrétní činnost si zaslouží, abys jí věnoval všechnu svou energii? Proč?**

Efez 6,8

Jak hodnotí Bůh práci člověka?

Společnost a křesťané

Křesťané mají dva cíle:

a) Záporný. Odmítají zlo, odmítají se angažovat v nečestných podnicích, podnikat tam, kde je člověk nějak ponižován.

Čti Efez 6,5-9; Fil 16

Věřící odmítají užívání násilí. Odmítají drogy a jiné prostředky vedoucí k závislosti. Je zde i otázka hospodaření s potravinami ve vyspělých zemích, zatímco země Třetího světa trpí hladem.

b) Kladný. Adventisté jako ostatní křesťané se snaží dělat dobro. Hlásají evangelium. Angažují se, aby jiní mohli žít důstojně a svobodně. Křesťan může pomáhat měnit i sociální a politické koncepce, které odporují Božímu určení člověka. Slavným příkladem takové angažovanosti byl Martin Luther King, který protestními pochody získal rovnoprávnost pro černé obyvatele Spojených států.

9

K zamyšlení

- **Která povolání vidíš jako nekompatibilní s křesťanským životem?**

Čtvrtek

1 Moj 4,20-22

Co víme o vzniku odborných prací a řemesel?

Odborníci

Adamovi potomci se brzy začali věnovat odborným činnostem. Kain byl zemědělec, Ábel pastýř, Noé byl vinař. Lámecho měl syny: Jábala - chovatele, Júbala hudebníka, Túbal-kaina, který obráběl měď a železo (1 Moj 4,20-22). Známým stavitelem byl Nimrod. Postavil Bábel. Dále přibývala další řemesla.

Jsou pekaři, zedníci, vojáci, obchodníci, služebníci, nosiči vody, řezníci, výrobci kosmetiky, královští komorníci...

Brzy se vytvářejí ve společnosti třídy, protože některé formy práce jsou považovány za podřadnější nebo příliš náročné. Někteří lidé se stávají otroky.

Čti Mar 6,3. Ježíš z Nazareta pracoval jako řemeslník, než se stal kazatelem a Mistrem dvanácti učňů.

Práce manuelní a práce vyžadující duševní námahu se doplňují. Příkladem takové ideální kombinace byl apoštol Pavel.

K zamyšlení

- **Kterým zlozvykům v práci by ses rád vyhnul?**

1 Petr 4,10

Odkud pocházejí schopnosti člověka?

Mozek, srdce a ruce v rovnováze

Církevní školy se snaží vyvážit fyzickou, intelektuální a duchovní činnost studentů. Mladí lidé mají poznat, že každá činnost má také své méně zajímavé stránky, ale je důležité, aby byla přínosná pro dobro lidí a měla jasný smysl.

Čti 1 Moj 1,28.

Adam a Eva se podobali Stvořiteli ve schopnosti tvořit, pečovat o zemi, přírodu a zvířata. Jejich práce nebyla úmorná. Museli si práci organizovat, protože byla cílená. Měli také střežit území Edenu.

Bůh si přeje, abychom nepřipustili nepořádek a zmatek, abychom používali tvůrčí schopnosti. Byla nám svěřena příroda, zvířata a celé země. Člověk ji má spravovat tak, aby zde byla dobře zvířatům - i všem jeho bližním.

K zamyšlení

- **Dal nám Bůh plnou svobodu, abychom využívali všechny přírodní zdroje pro svůj zisk? Jaké hranice má naše svoboda?**

Uložit

- Pro mnoho lidí je práce omezením nebo odcizením. Nebylo to ale na počátku Božím přáním.
- Smyslem práce není pouze získávání finančních prostředků. I dobrovolná práce přináší rozvoj a pocit radosti, když se nám daří a je užitečná.
- Reformátoři 16. století vrátili práci její hodnotu. Víra nevede k izolaci od světa, ale ke službě světu.
- Křesťané mají ve světě naplnit své poslání: odmítat zlo, budovat dobré. Je to důležitý a náročný úkol. Máme ho plnit v souladu s Boží vůlí.
- Od počátku si lidé rozdělovali úkoly, a tak vznikly odborné dovednosti. Každý si má najít ve společnosti své místo.
- Všichni potřebujeme vyvážený život, různorodé aktivity, a to v souladu s přírodou.

Otázky k diskuzi

1. **Kdy začíná být aktivita prací? Co to je práce?**
2. **Jak si představuješ ideální práci?**
3. **Proč hodnotí kniha Přísloví tak přísně lenost? Co podle tvého názoru pomáhá proti lenosti?**
4. **Jaké změny bys navrhl na trhu práce?**
5. **Co zahrnuje dobrá studijní a praktická příprava na povolání?**
6. **V moderní, složité společnosti nemůže nikdo vše umět. Každý má být odborníkem v určitém oboru. Existují schopnosti, které by měli mít všichni? Pokud ano, které?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Příprava na povolání

„A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.“ 5 Moj 6,6.7

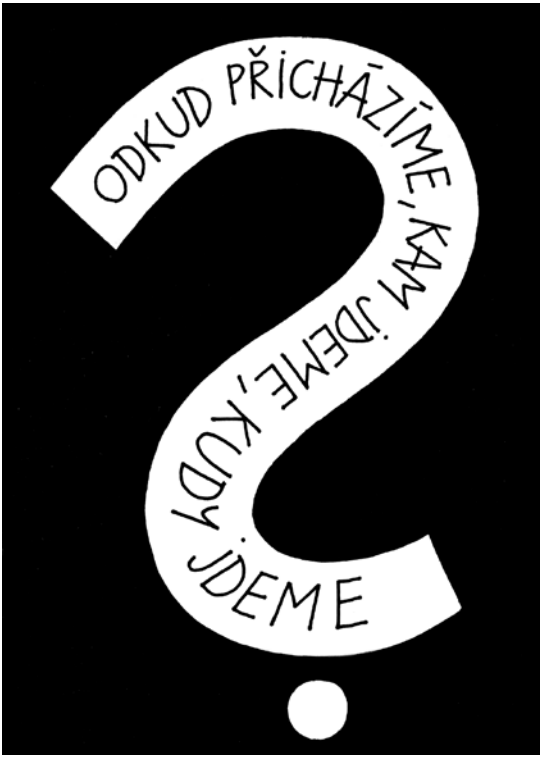

Výuka a vzdělání jsou pro apoštola Pavla důležitá témata. Téměř ve všech svých dopisech psal svým věřícím přátelům nebo sborům, aby se vzdělávali v Kristovu učení. Tyto učení praktickému křesťanskému životu je většinou uvedeno v poslední části dopisu.
I dnes klade církev velký důraz na přípravu pro evangelizační práci. Tento úkol je velký a křesťanů je procentuelně stále méně. Církev má k dispozici mediální prostředky, které dříve neměla. Přesto nenaplní své poslání lidskou snahou a schopnostmi. Boží Duch řídí a požehnává práci lidí.

Neděle

Luk 1,3.4

Jaký cíl sledoval Lukáš, když prováděl rešerše o Kristově života a redigoval celý spis?

Vyučovat Knize

Na místech, kde se první křesťané scházeli k modlitbám, často nacházíme na freskách nebo mozaikách zobrazeného Krista s knihou v ruce. Na knize jsou písmena alfa a omega. Někdy je představen jako učitel nebo filozof z řecko-římské kultury, který učí ze svitku. Křesťanství je skutečnou náboženstvím knihy.

I když je evangelium dostatečné srozumitelné, aby ho mohli všichni pochopit, skrývá nesmírné hluboké významy. Není možno ho vyčerpat. I vědci nacházejí v Bibli nekonečně bohatou studijní látku.

V zemích Východní Evropy, kde prožila židovská komunita mnoho pronásledování, věnovali rabíni mnoho pozornosti výuce a výchově. Večer se posadili s přáteli a mladými lidmi a studovali Bibli. Jedno slovo nebo jednu větu vysvětlovali někdy celé hodiny. Snažili se najít hluboký význam. Znali zpaměti celé části Bible. Znali také jejich praktickou každodenní aplikaci.

K zamyšlení

- **Už jsi někdy někoho něco učil? Co tě k tomu vedlo?**

2 Král 4,38

Čemu se věnoval prorok Elíša?

Příprava a život

Odjakživa se učilo. V každé kultuře je údobí učení nebo studia důležitým úsekem života.

Dobře vyučení muži a ženy byli vždy pro společnost užiteční. Připomeňme si Mojžíše, Jozefa, Izajáše a Pavla, ženy jako byla Miriam nebo Debora. V izraelských a judských prorockých školách se mladí muži učili číst, psát, hrát na hudební nástroje, poznávali poezii, dějiny a náboženství. Učili se také řemeslu, díky kterému si mohli později vydělat na živobytí. Tento systém vyučování přejaly později školy při synagogách.

Apoštol Pavel vypráví, jak se učil u slavného Gamaliele, který vedl školu v Jeruzalémě. Učil se Starému zákonu i zvykům a tradicím svého národa.

Čti Žalm 78,5-7

Rodiče a vedoucí Božího lidu měli vždy za úkol vyučovat své děti. Předávání naučení z izraelských dějin a z velkých Božích skutků, které vykonal pro svůj lid, bylo považováno za podstatné. Následující generace tak nemohly „zapomenout". Zapomenutí totiž vede k odcizení se Bohu. Opakování, učení a připomínání pomáhá vytvářet živý vztah k Bohu, který se buduje důvěrou a poslušností (v.7).

K zapamatování

- **Co z toho, čemu jsi byl naučen, považuješ za nejdůležitější?**

Úterý

Přísl 1,7

Kde začíná moudrost?

Uspořádání znalostí

Od dob Platóna a Aristotela (4. století př.Kr.) se zdůrazňuje poznání, které získáváme svými smysly. Platón se domníval, že při narození je člověk vybaven, aby rozuměl všemu důležitému v životě a aby uměl vyhodnotit podstatu a hodnotu těchto věcí. Studovat, učit se neznamená nic jiného než poznat věci a uvědomit si je.

Smyslové poznání je založeno na pozorování a experimentu. To platí pro poznávání v oblasti exaktních věd. Tento způsob poznávání a rešerší (výzkumu) obohatil svět o mnoho informací v materielní oblasti. Bez nich bychom se neobešli. Pokud bychom však poznávali jen hmotný svět, byly by to znalosti velmi omezené.

Bible nás učí, že pravé poznání přichází od Boha. Můžeme samozřejmě používat svou zkušenost a smysly. Když chválíme Boha jako svého Stvořitele, znamená to, že jsme si odpověděli na otázku: „Odkud přicházíme? Kam jdeme? Kudy jdeme?“

O politikovi a vědci, moudrém Danielovi řekl král Belšasar: „Slyšel jsem o tobě, že... jsi osvícený a zběhlý v mimořádné moudrosti... že dokážeš podat výklad a vysvětlit nesnadné...“ (Dan 5,14.16)

Poznat smysl života, to nám může dát pouze Bůh. Tuto moudrost nacházíme v životě a učení Ježíše Krista a v Bibli. To podstatné, pravé poznání znamená, že se díváme na svět přes Pána Boha. Proroci a jiní Boží lidé byli v této oblasti zvlášť obdarováni.

K zapamatování

- **Co je tvým koníčkem? Jak můžeš získat více znalostí v této oblasti?**

Fil 4,8

Jaká studijní témata nám velmi doporučuje apoštol Pavel?

Tři hlavní osy

1. Víra v nadpřirozeno

Náš přístup k životu je vymezen tím, jaké máme duchovní zázemí. Když věříš v Boha, věříš, že stvořil svět s jasným záměrem. Pokud nevěříš, vnímáš samozřejmě vše kolem sebe zcela jinak.

Čti Žalm 19,1-7.

2. Experimentální poznatky

Objem poznání a informací roste den ze dne. Jsme součástí společnosti informací, v které se stále více lidí věnuje získávání poznatků a jejich evidenci a zařazování. Tyto znalosti jsou důležité, ale mají smysl jen tehdy, když jsou dány k dispozici pro život a jeho hlubokému smyslu.

Poznávání, které nepodléhá žádným kritériím, se může stát nebezpečným pro lidstvo.

3. Morální a estetická dimenze

Objev atomu má své kladné i záporné důsledky. Poznatky z genetiky mohou vyústit v manipulaci s buňkami. A to může mít děsivé důsledky. Etika tedy má zabránit, aby znalosti lidstvu neublížily.

Normy a hodnoty nacházíme v Bibli. Pokud je aplikujeme v životě, pomáhají nám dělat dobré a vzdávat se zlého. Bible nám také dává podněty pro zdravý rozvoj zájmů a svědomí (Fil 4,8).

K zamyšlení

- **K čemu většinou slouží růst objemu informací a znalostí? Čemu by měl sloužit? Proč**

Čtvrtek

2 Tím 3,14.15

K čemu mělo Timotea vést to, čemu se naučil?

Dobré a špatné vyučování

Křesťanské vyučování je založena na křesťanském pojetí světa. Snaží se o pochopení smyslu života. Považuje život za přípravnou školu pro Boží království. Poznání není samoúčelné, ale pro službu lidem. Adventisté se snaží vzdělávat v tomto směru děti a mladé lidi na církevních školách, částečně také v sobotní škole. Každá škola chce předat svým žákům znalosti objasněné Božím slovem, které sledují cíl, jaký dal lidem Bůh. Původně sledovaly tyto školy hlavně přípravu misionářů, lékařů, kazatelů a učitelů, kteří mají šířit evangelium ve světě... Dnes se do Božího díla - ať za plat nebo jako dobrovolníci - zapojeni i muži a ženy jiných profesí, kteří slouží svými schopnostmi ve specifických oblastech a situacích (např. právník, který zastává obhajuje neprávem odsouzeného věřícího...).

K zamyšlení

- **Na co vše se může připravit a co může dělat mladý člověk, který jasně ví a má radost z toho, že jeho život patří Bohu?**

Mat 24,25

Jaký úkol má služebník, o kterém zde Ježíš mluví?

Co můžeš dělat pro církev?

Bůh nás povolává, abychom sloužili společnosti a církvi svými prostředky a schopnostmi. Pro společnost pracujeme většinou tam, kam nás vede zaměstnání a společenský život. Sami ovšem rozhodujeme o tom, čemu věnujeme svůj volný čas.

Někdo má rád viditelnou činnost, kterou byl veřejně pověřen. Jiní lidé, zvláště dívky a ženy, dávají předost svému „tajnému“ úkolu, kdy neví pravice, co činí levice.

Jsou činnosti ne příliš atraktivní, ale nesmírně potřebné. Pomoc starým a nemocným lidem, drobné služby ve sboru, korespondence s těmi, kteří potřebují povzbuzení. Kontakt s osamělými lidmi. To může být například studentka, která je v městě nová, nesmělá...

Někteří mladí lidé se připravují na kazatelskou a pastorační službu. Student teologie potřebuje kromě zvídavosti a přirozeného zájmu o Boží slovo prostou lásku k lidem.

Kromě těchto studií nabízí církev různé kursy studia Bible. Je dobré umět v mládí využívat volný čas, víkendy k důkladnému odpočinku nebo k získání odbornosti, kterou si s pomocí Boží vytkneme.

K zamyšlení

- **Z jaké práce ve sboru jsi měl radost?**

Uložit

- Křesťanské náboženství je náboženství knihy. Vyžaduje tedy přípravu a studium.
- V každé kultuře jsou potřebné školy. Patří k člověku, zvláště k věřícímu.
- Znalosti, které získávám smyslovým vnímáním, jsou důležité. Nejsou ale ucelené; je třeba moudrého poznání, které stanoví životu smysl.
- Víme o třech hlavních způsobech poznávání:
  1. Zjevení pochází od Boha nám zpřístupňuje to, co přesahuje zkušenost smyslového vnímání.
  2. Pozorování a ověřování nám umožňuje vědecky poznávat.
  3. Touhu po dobru a kráse nás vedou k etické a estetické reflexi.
- Dobré vyučování se nespokojí s hromaděním informací, ale vede ke službě lidem.
- Každá služba, i ta nejnepatrnější, má svou hodnotu. Služba, kterou předáváme zprávu o možnosti záchrany, evangelium, je zvláště cenná. Na ostatní aktivity bude čas na nové zemi.

Otázky k diskuzi

1. **„Je třeba věřit, i když tomu nerozumíme.“ Souhlasíte s tímto prohlášením? Proč ano, proč ne?**
2. **Proč je dobré studovat dějiny? A co literatura, náboženství nebo filozofie?**
3. **Jak můžeme dokázat vybrat si životní cíl, povolání, partnera?**
4. **Jak máme poznat, co je pravda, v oblasti metafyzické, tedy tam, kde si to nemůžeme ověřit?**
5. **Studoval bys rád v adventistické škole? Proč ano, proč ne?**
6. **Jak může tvá volba povolání pomoci církvi splnit její poslání?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Mít svobodu

„A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.“ Gal 4,7

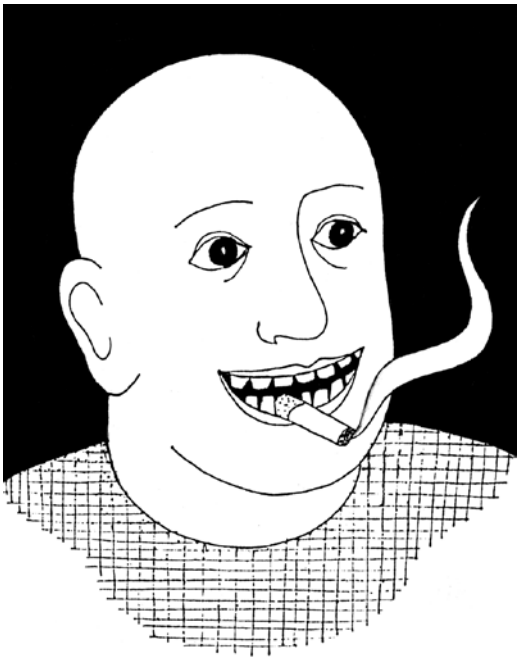

Slovo emancipace pochází z latiny. Označovalo ve staré Římské říše osvobození od otroctví nebo služby. Dnes se toto slovo používá tam, kde chce někdo získat stejná práva, vydobýt si stejné zacházení.
Organizace, které vyvíjejí úsilí, aby dobyly stejná práva pro určité skupiny, se nazývají hnutí osvobození. Socialistické strany a odbory bojovaly například za emancipaci dělníků. Ve Spojených státech se mnoho organizací snažilo získat emancipaci pro černé obyvatelstvo, pro ženy...
Tam, kde se káže a přijímá evangelium, je emancipace samozřejmostí. Evangelium svou podstatou přináší svobodu a vnitřní pokoj. V Ježíši Kristu je každý člověk jedinečný a vzácný. V Božím království mají všichni spasení stejná práva.

Neděle

Jak 2,12

Jak pojmenoval Jakub Boží zákon?

Otrok v Izraeli

V Izraeli existovala mírná forma otroctví. Byla tolerována jako sociální zlo.Být otrokem znamenalo ztratit svobodu a být poddán jinému člověku. Když někdo nemohl zaplatit dluhy, prodal sám sebe, aby zlikvidoval dluhy (3 Moj 25.39-44). Izraelité nesměli s otroky špatně nakládat (v. 46).

Čti 5 Moj 15.12-18.

Podle zákona se měla otrokům vždy po sedmi letech vrátit svoboda. Získali zase rodinné vlastnictví a novou šanci.

Prorok Elíša udělal zázrak ve prospěch chudé vdovy, kterou okolnosti přivedly k tomu, že se zadlužila. Věřitel jí hrozil, že prodá její děti jako otroky. Vírou nalévala olej a sypala mouku..., až získala peníze k zaplacení dluhu.

Bůh je proti otroctví, člověk byl stvořen pro důstojnou existenci. Velký Boží čin osvobození je vypsán v úvodu desatera: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“

K zamyšlení

- **Vnímáš práci jako formu otroctví, nebo jako příležitost k osvobození?**

Gal 3,28

Jak si mohou být podobni otrok a svobodný člověk?

Podobní, a přece různí

Čti Fil 11-18.

V Novém zákoně najdeme příběh zběhlého otroka, který se stal křesťanem. Jmenoval se Onezimus. A Římě se setkal s Pavlem, který ho přijal pod svou střechu. Za to prokazuje Onezimus Pavlovi nejrůznější služby. Po rozhovoru s Pavlem se Onezimus stává křesťanem a rozhodne se, že se dá pokřtít. Na Pavlou výzvu se Onezimus vrací ke svému pánu, Filemoovi v Kolosách.

Až do 19. století se v koloniích praktikovalo otroctví. V oblastech, kde působili křesťané a kde pracovaly křesťansko misie, zmizely nejkrutější formy otroctví. Nakonec bylo zrušeno otroctví. V druhé polovině 19. století většina zemi oficielně zrušila otroctví.

Dnes ale v západních zemích existuje jiná forma otroctví. Je méně viditelná, jedná se o emigrační dělníky. S těmito cizinci se nejedná stejně jako s občany státu a někdy jsou hanebně vykořisťováni. Křesťané to nemohou tolerovat.

V duchovní oblasti existuje také otroctví. Apoštol Pavel přirovnává k otrokům lidi, kteří se neumějí ovládat a mají špatné, ošklivé zvyky. Kdo je stále pod metlou hříchu, je otrokem démonických sil.

Křesťané jsou Božími dětmi. V Ježíši Kristus jsou svobodni a chtějí žít v souladu s Bohem.

K zamyšlení

- **Udělal apoštol Pavel dobře, když poslal Onezima k jeho pánům? Měl mu dát svobodu? Vysvětli svůj postoj.**

Úterý

1 Kor 11,9.11.12

Jaké rozdíly a jaké podobnosti vidí Pavel mezi mužem a ženou?

Různí, a přece podobní

Řecký filozof Platón tvrdil, že muži jsou dokonalé bytosti, zatímco ženy jsou bytosti nedokončené. Pro něho byla žena méně než muž, co se týká úsudku. v Antickém Řecku byly ženy a dívky považovány za obyvatele druhého řádu a měly sotva větší práva než otroci.

I dnes se ještě stává, že ženy jsou podceňovány a nedobře se s nimi zachází. V Bibli jsou zmínky o ženách, které přinesly záchranu svému lidu nebo které ho proslavily (Miriam, Mojžíšova sestry, soudkyně Debora a královna Ester). Jiné jsou známy pro svou víru a vztah k Božímu dílu (Ester, Rachab, Rút, Abigail nebo Marie, Ježíšova matka).

K zamyšlení

- **Co rozumíš svobodou, kterou přináší evangelium? Týká se všech mezilidských vztahů?**

Přísl 31,10-31

Jaká je ideální manželka podle tohoto textu?

Ženy a dívky

V knize Přísloví je představena žena, která má v rukou ekonomickou stránku domácnosti a rodiny. Pečuje o pohodí rodiny. Její pracovitost a prozíravost má vliv i na postavení jejího manžela.
Čti Efez 5,22.23.

Pavel objasnil roli ženy v rodině, dal ženě správné místo. Krista popisuje jako manžela a církev jako nevěstu. Kristus je pozorný muž, které pečuje o svou ženu a zajišťuje pro ni to nejlepší.
Také postavení žen a dívek, které měly po staletí v křesťanské církvi, potřebovalo změnu. Jejich místo v církvi bylo často omezeno ekonomickými podmínkami a vzděláním, které jim bylo dopřáno.

K zamyšlení

- **„Rodina je základem společnosti a žena dává rodině sílu.“ Co bys řekl k tomuto citátu?**

Čtvrtek

Jer 1,6-8

Líbí se ti Jeremjášova skromnost?

Že jsi mladý...

Čti 1 Tim 4,12.

Když je mladý člověk skromný, znamená to, že se správně zorientoval, že pochopil, že na začátku života ještě mnoho neví...

Nejisté jednání mladého člověka může být ovšem také důsledkem toho, jak s ním jednají dospělí. A to je škoda, protože mládí je vzácný čas života a může být využit k velkým věcem.

Proto Bůh povzbuzuje mladého Jeremjáše a apoštol Pavel mladého Timotea, aby vzali za svá Boží zaslíbení a dělali pro Boha věci, ke kterým je volá.

Tam, kde jsou vztahy vzájemného respektu mezi mladšími a staršími, je možná spolupráce. Tím je život bohatší.

K zamyšlení

- **K čemu bys ve svém věku měl odvahu? Za jakých okolností?**

Efez 2,14.19

Jak popisuje Pavel důsledek Ježíšova poslání, který dává všem stejnou svobodu a stejný statut Božích dětí?

Židé i pohané

Pavel připomíná skutečnou zeď, která byla v jeruzalémském chrámu a ohrazovala místo, kam směli vejít pouze Židé. Archeologové našli nápis, který zakazoval pohanům překročit tuto hranici.

Ve vidění, které Bůh dal apoštolu Petrovi (Skut 10,9-16), jasně dal na srozuměnou, že evangelium se má nést i pohanským národům. Kristus zemřel za všechny lid. Je jisté, že v Božích očích má každý člověk stejnou, nekonečnou hodnotu. V roce 1963 řekl Martin Luther King na začátku slavného protestního pochodu Washingtonem následující slova: „Sním o dnu, kdy se na pahorcích Georgie posadí synové bývalých otroků a synové bývalých otrokářů u jednoho stolu v přátelství a bratrství... A půjdou spolu jako bratři a sestry.“ Byla to prorocká slova muže, který pochopiš podstatu evangelia.

Teologie osvobození je náboženské emancipační hnutí, které iniciují politické skupiny aktivních křesťanů s politickými cíli. Ve jménu evangelia chtějí odstranit strach ze sociální a ekonomické nerovnosti mezi bohatými a chudými. Chtějí, aby všichni lidé měli zajištěnu důstojnou existenci.

Feministická teologie usiluje o zdůraznění typicky ženských hodnot ženy a chce jí ukázat v náboženském a duchovním životě místo, které má mít v budoucnosti. Tyto extremistické teologie zdůrazňují některé prvky evangelia na úkor jiných.

K zamyšlení

- **Jak se vytváří sebepojetí? Záleží Pánu Bohu na tom, jak vidíme sami sebe?**
- **Evangelium je poselstvím o osvobození. V čem osvobozuje evangelium člověka.**

Uložit

- Ve starozákonním Izraeli existovalo otroctví. Byl to dočasný statut, který měl lidem umožnit dostat se z tíživé ekonomické situace.
- V Kristu jsou ovšem všichni lidé svobodni. Ať jsou ve společnosti svobodnými nebo otroky, všichni mají přístup k evangeliu, které vnitřně osvobozuje a vede k sociální svobodě.
- Muž a žena jsou rozdílní. Tyto rozdíly jim umožňují se doplňovat a být solidární.
- Židovským ideálem nikdy nebylo udělat z ženy bytost ekonomicky závislou, ale osobu, která je pro společnost významná díky zodpovědnosti, kterou plní v rodině.
- Kristus zbořil překážky, rozdělení a útlak. I když se ve jménu Kristově konaly různé nátlaky, nesmíme zapomenout na tento důležitý aspekt jeho poslání. Je to rovněž poslání jeho učedníků.

Otázky k diskuzi

1. **Čím to je, že někdo považuje svou práci za krásnou, tvořivou a osvobozující, zatímco jiný považuje stejnou práci za otrockou?**
2. **Jaké moderní formy otroctví jsou vám známy? Setkáš se s nimi ve svém budoucím povolání? Pokud ano, jaký postoj pak zaujmeš k osobám, které potřebují osvobození?**
3. **Mají muž a ženy vzhledem k rozdílům, které mezi nimi jsou, také rozdílné úkoly v životě?**
4. **Jak si představujete ekonomickou závislost či nezávislost muže, ženy v rodině?**
5. **Je církev společenstvím, které utiskuje, nebo osvobozuje?**
6. **Čti Mar 14,7. Co chce Kristus říct o chudobě?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Děti

A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Ploďte se a množte se a naplňte zemi...“ 1 Moj 1,28

12

Ve Starém zákoně byly děti považovány za neodmyslitelnou část rodiny. Kdo měl hodně dětí, tomu záviděli tu čest. Abraham a později i jeho syn Izák dostali od Boha slib, že budou mít potomků jako je hvězd na nebi. Neplodnost byla považována za zkoušku, trest nebo hanbu. V západní společnosti je uzavíráno stále méně manželství a rodí se stále méně dětí. Rozhodnutí, zda mít nebo nemít děti, kolik dětí mít - má významný vliv na profesní volbu a dráhu rodičů.

Neděle

Mar 10,14

Jak ocenil Pán Ježíš děti?

Království dětí

Ježíš věnoval dětem zvláštní pozornost. Jako jiní rabíni pokládal na ně ruce, když ho o to matky žádaly. Žehnal jim. Přál si, aby děti patřily do Mesiášova království.

Při různých příležitostech dal dospělým za příklad děti. Ježíš sledoval děti pozorně. Způsob, jak si hrají, použil jednou pro své podobenství. Čti Mat 11,16-18.

Děti musí mít vědomí, že jsou článkem řetězu generací. Systém hospodaření a dědictví v Izraeli vedle Izraelce k tomu, aby zacházeli moudře s majetkem, aby mohli toto dědictví předat dalším generacím. Svým dětem měli předat také tradice a zvyky, které sami přijali od svých rodičů.

K zamyšlení

- **„Mít děti a vychovávat děti znamená tvořit budoucnost.“ Vidíš to také tak?**

5 Moj 5,16

Jaké zaslíbení je uvedeno v 5. přikázání?

Respektujte své rodiče

Bible víckrát dětem připomíná, že mají respektovat své rodiče. Mají se o rodiče starat, když zestárnou nebo onemocní.

V dopise Efezským Pavel shrnuje, jaké by měly být vztahy mezi rodiči a dětmi. Děti mají v Kristově duchu poslouchat rodiče. Dobré vztahy v rodině jsou podmínkou osobního pokoje i národního blaha.

Vzdor a námitky dospívajících vůči rodině existují a vycházejí z potřeby, že se dospívající člověk postupně osamostatňuje. Je to psychologický, normální jev, pokud má určité meze. Ty jsou většinou ovlivněny předchozí výchovou. Mladý člověk se potřebuje postupně stát samostatným. Musí najít své vlastní hranice a přitom respektovat druhé. I v mládí se už žije načisto a ani dospívající, který má řadu problémů, by neměl ponižovat rodiče nebo jiné dospělé. Vzájemný respekt Božích dětí je podstatou křesťanských vztahů.

Je třeba přiznat, že individualismus ve společnosti se blíží extrému. Vzájemná závislost mezi mužem, ženou a dětmi se vytrácí. Zdá se, že podstatu rodiny nahlodává „duch světa“.

K zamyšlení

- **Může tvůj respekt k rodičům ovlivnit tvou profesionální orientaci?**
- **Naučil ses předložit všechny otázky a problémy na modlitbě Bohu? Zažil jsi už zkušenost, že Bůh někdy odpovídá po delší době?**

Úterý

1 Moj 2,18

Proč Bůh stvořil muže a ženu tak, aby potřebovali jeden druhého?

Rodina jako alternativa?

Některé životní styly dnes bourají strukturu rodiny. Myslíme například na rodiny s jedním rodičem, krátkodobé vztahy, společné bydlení dvou osob stejného pohlaví atd. V těchto formách došla osobní svoboda k absurditě. Tam, kde každý myslí jen na vlastní blaho, na vlastní štěstí, nezbývá mnoho prostoru pro druhého.

Děti, které vyrůstají v takovém prostředí, budou mít více problémů než ty, které vychovává harmonická rodina. Děti jednoznačně potřebují otce a matku. Vztah k matce je důležitý zvláště v raném věku dítěte. Vztah k otci je významný při vytváření jistot a zázemí.

Čti 1 Moj 2,24

Křesťané byli vždycky přesvědčeni o prospěšnosti instituce rodiny. Podle Bible ustavil rodinu sám Bůh a vyjádřil přesně, jak má ideálně vzniknout: mu opustí svého otce a matku a připojí se provždy ke své ženě. Budou tvořit jedno.

K zamyšlení

- **Přemýšlej o následující radě: „Nejdříve si vyber víru, potom povolání a potom manželku.“**

Žalm 139,13

Kdo jediný může dát život?

Vyrobit děti, nebo mít děti?

Nad rodinou se dnes vznáší další hrozba: děti narozené díky biochemii. Zdá se, že úměrně vědeckému poznání vytváří se na srdci člověka tvrdá kůra.

Poznatky z genetiky rostlin, zvířata i člověka jsou stále více využívány ke změnám v charakteristice druhu i jednotlivce. Dědičné anomálie a určité nemoci se řeší zákroky do genetické struktury.

Touha manželů mít děti se může zrealizovat díky laboratorním technikám. Při metodě zřejmě nejznámější - oplodnění ve zkumavce - je dítě počato mimo lůno matky.

Nepohřbívá lidstvo pomalu ale jistě smysl pro zázrak života? Může člověk manipulovat genetickým materiálem jako bůh, tvořit nové druhy nebo měnit geny jednotlivce?

Existuje nebezpečí, že nás technika nekontrolovaně zavleče do světa, kde už nebudou myšlenky na Boha Stvořitele.

K zamyšlení

- **Přemýšlel jsi už, čím chceš v životě přispět společnosti, která má tolik otázek a která si zároveň mnohé otázky už vůbec neklade?**

Čtvrtek

2 Sam 9,1-8

Jak přivítal David Mefibóšeta? Proč?

Handicap?

Společnost určuje v míře ne právě zanedbatelné, jak velké budou rodiny. Důvodů může být řada. Když například chtějí oba manželé pracovat, aby mohli zajistit určitou existenci, nepočítají s větším počtem dětí. Vzdělání dětí nestojí málo peněz...

Rodiče si přejí zdravé a inteligentní děti. Dnes je možno dost dlouho před narozením dítěte určit, zda bude dítě zdravé a normální. Pokud se s tím nedá počítat, často se volí jako řešení potrat. Jakou kapacitu má jednotlivec, rodina a společnost pro přijetí dítěte fyzicky nebo mentálně hendicapovaného?

Čti Luk 9,37-43.

Říká se, že jen nejvážnější případy mají právo na umělé ukončení těhotenství. Co je to ale „nejvážnější případ“? Blížíme se k tomu, že za vážný případ bude považována skutečnost, že dítě nebude mít stejnou barvu obou očí.

V našich zemích je stále méně fyzicky i mentálně handicapovaných dětí. To může mít více příčin: zlepšuje se zdravotní péče, nebo také přibývá potratů. Znamená to, že odmítáme žít s handicapovanými osobami, starat se o ně a vydávat na ně peníze? Smíme - snad ze soucitu nad jejich osudem - jim upřít právo na život?

K zamyšlení

- **Myslíš, že máš předpoklady k výběru takové profese, kde hraje přijímání handicapovaných nebo jinak zvláštních lidí být hlavním předmětem zájmu?**

5 Moj 6,6-9

Jakou zodpovědnost mají rodiče ke svým dětem?

Církev, děti a dospívající

Izraelští rabíni vzali tato slova naprosto vážně. V prorockých školách a později ve školách při synagogách konali maximum pro to, aby děti a mladí lidé získali zájem o náboženský život Izraele. Křesťanská církev pokračovala v této tradici. Většina církevních otců a později i reformátoři nadšeně učili víře.

I v církvi adventistů se zdůrazňuje příprava kandidátů křtu a duchovní výchova. James White napsal první biblické úkoly pro mládež. V roce 1878 byla pak vytvořena Sobotní škola ve Spojených státech a od roku 1886 se rozšířila v celé církvi. Církev se dává za cíl poskytovat biblické vyučování dětem v sobotní škole, připravovat aktivity pro mládež, nabízí vyučování jako přípravu ke křtu.

Církev ale také čeká na zapojení dětí, mládeže i dospělých. Bůh nejedná bez člověka. Vyzývá člověka k nesení evangelia.

K zamyšlení

- **Jakou roli má církev ve tvém životě? Chtěl bys pracovat v zájmu díla, které Bůh koná pro záchranu člověka?**

Uložit

- Bůh si přeje, aby lidé měli děti. Je to pro dobro dospělých i dětí.
- I když vztahy mezi rodiči a dětmi někdy procházejí krizemi, umožňují, aby všichni pochopili, že děti potřebují rodiče a rodiče potřebují děti. Tato vzájemná závislost učí respektu a ten vytváří základ rodinné pohody.
- Vědecký pokrok klade závažné etické otázky a dává velké naděje.
- Křesťané by se měli profesionálně angažovat tam, kde je potřebná pomoc pro zajištění základních funkcí rodiny.
- Člověk, zvláště handicapovaný, osamocený potřebuje přijetí. I to je oblast, kde se mohou mladí věřící lidé aktivně zapojit.

Otázky k diskuzi

1. **„Manželé, kteří nechtějí děti, jsou egoisté.“ Co si o tom myslíš?**
2. **Prorok Malachiáš prorokuje, že před Kristovým příchodem pošle Bůh proroka Elijáše, který smíří rodiče s dětmi a děti s rodiči. Když zvážíme, že úkol církve adventistů bývá ztotožňován s úkolem Elijáše, v čem by mohl tento úkol smíření naplňovat mladý adventista?**
3. **Podle jakých kritérií můžeme rozhodovat důležité etické otázky (umělé oplodnění...)?**
4. **Jaké přednosti a jaké nevýhody má profesionální služba v církvi?**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Od teorie k praxi

„A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“ Gal 6,10

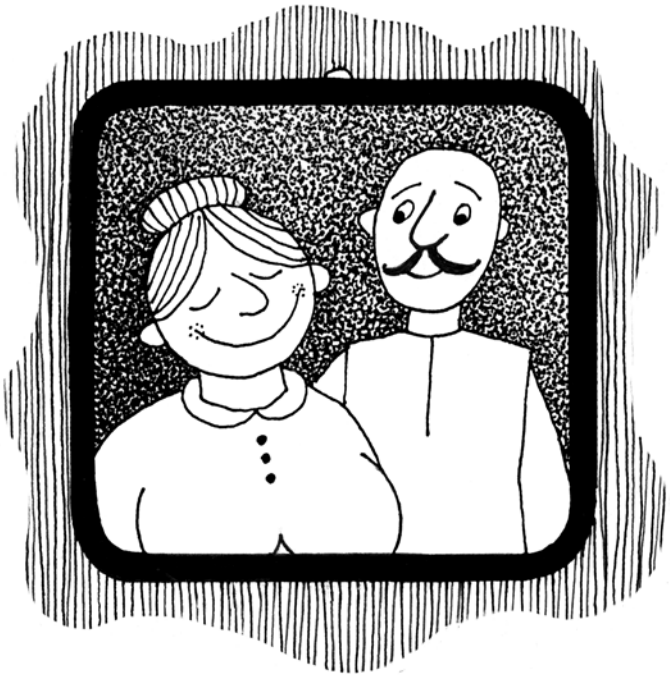

13

V životě je třeba udělat určitý počet závažnějších rozhodnutí. Na tvých rozhodnutích a plánech hodně záleží. Život je darovaný čas a darovaná příležitost a ty ho máš - když Bůh dá - před sebou. Co je tvou hlavní motivací? Jakými kritérii se řídíš při rozhodování? V předchozích lekcích jsi našel podněty k uvažování, které mají pomoci při rozhodování. V tomto úkole chceme spojit tyto prvky a přejít „od teorie k praxi“.

Neděle

Mar 16,15

Jaké poslání svěřil vzkříšený Ježíš učedníkům?

Evangelizovat

Přednostním Božím zájmem je spasení lidí. Aby naplnil plán záchrany lidí, poslal svého Syna, Ježíš, mezi lidi. Celý Ježíšův život, všechny jeho činy, všechno Ježíšovo vyučování sledovalo záchranu lidstva. Jeho smrt, vzkříšení, nanebevstoupení, přímluvná služba i jeho návrat jsou velkými úseky jeho spasitelné akce.

Všichni lidé, kteří mu věří, dostali poslání. Mají pracovat s ním v tomto díle záchrany. Můžeš být Kristův svědek všude a vždy.

Čti Skut 1,8; Mat 28,18-20.

Znáš profese, které jsou inkompatibilní s tímto dílem spasení? Vyplň následující tabulku

Povolání inkompatibilní s evangeliem	Důvod inkompatibility

Můžeš být Kristovým spolupracovníkem ve své profesi? Která to je? Proč?

Čti Řím 10,143-15. Církev adventistů vysílá kazatele evangelia. Proč bys nemohl být jedním z nich? Bude potřebovat zvlášť lidi specializované na práci s muslimy, hinduisty, buddhisty, se sekularizovanými lidmi západního světa. - Pro tuto práci je potřebná duševní rovnováha, dobré teologické vzdělání a schopnost navazovat dobré vztahy s lidmi. To vše má smysl, když tvá víra v Boha má pevné základy a dále roste. - Pokud to myslíš vážně, najdi si kamaráda, s kterým bys mohl mluvit o své vizi. Potřebuješ vzdělání. Hovoř o tom s kazatelem a modli se.

Přísl 1,7

Co je prvořadé téma každého vzdělání?

Vyučovat

Každý mladý člověk, dítě nebo dospělý má možnost učit se. Potřebuje se učit, aby mohl důstojně žít a smysluplně pracovat.

I ty ses mnoho naučit - vědomě nebo podvědomě - doma, v rodině, ve školách, kam jsi chodil, ale také při různých setkáních a při činnostech. To co umíš, můžeš učit jiné. Když učíš, sám se dále rozvíjíš a upevňuješ své znalosti i schopnosti.

Čti 1 Tim 4,11.12.

Dobrý učitel má znalosti, ale také je umí předat. Výchova je vždycky nutná, ať jde o jakýkoli obor.

Pokud chceš učit nějaký obor, stanov si jasné pedagogické cíle - co chceš naučit a jak. Dobrá vůle nestačí, musíš se dále vzdělávat. Budeš mít ale také osobní vliv na ty, které učíš. Tvá osobnost bude možná určující pro jejich profesionální pokrok.

Nejlépe se naučíš učit, když budeš moci každý den někoho něco naučit. Můžeš se stát učitel - profesionál.

Úterý

Fil 2,7

Co udělal Ježíš pro to, aby nás vysvobodil od hříchu?

Osvobození

Mnoho lidí, dokonce celé populace, prostě nevědí o možnosti osvobození. Vyučování je tedy důležitým prostředkem osvobození.
Jsou i jiné další situace, které drží v otroctví muže, ženy a děti. Jako křesťané se máme zabývat takovou situací a hledat možnosti, jak se připravit a jak pomoci.
Sepiš seznam problémů, s kterými se lidé setkávají a které jim brání žít svobodně. Dále uveď povolání, v kterém je možno takové situace řešit.

Co lidi svazuje	Osvobozující povolání
příklad: nevzdělanost	učitel

Čti Mat 7,12.
Nejdříve nás napadá služba ve zdravotnictví, kde se snaží osvobodit od nemoci a utrpení, které nemoc s sebou přináší. Ale všechny druhy služby mohou mít osvobozující charakter.
Představ si, jak by bylo možné v povolání, pro které se rozhoduješ, přispívat k osvobození lidí.

1 Moj 12,3

Kdo měl mít prospěch z poslání, které Bůh svěřil Abramovi?

Rodina

Kromě volby povolání máš před sebou další důležitou volbu. Je to volba životního partnera. Je přirozené, že lidé tvoří rodiny, že mají děti. Jako věřící nebudeš volit jakkoli, náhodou. Tvá volba bude souviset s tvou vírou, s orientací, která dáváš svému životu, bude úměrná tomu, jak se snažíš rozumět Boží vůli.

Když si zvolíš manželku, manžela, neponecháš náhodě, jak budete spolužít. S láskou budete postupně vytvářet vztah, kde je dobře nejen dvěma lidem, ale kde se šíří radost také do okolí. Asi budeš mít děti. Ani jejich narození a výchovu neponecháš náhodě. Budeš je mít rád a chtít je vychovat co nejlépe.

Když se oženíš, budeš manželem, budeš jím „profesionálně“. Budeš také „profesionálně“ otcem. Nemůžeš to podcenit, když víš, jak velký vliv má manželství na tvůj život, na život manželky i dětí a společnosti kolem.

Připrav se na tento úkol. Je to velmi důležité a ovlivní to také tvůj život v zaměstnání, ovlivní to také jiné lidi ve volbě životního partnera, pomůže to i jiným manželům žít spolu lépe a být dobrými rodiči.

Udělej si seznam zaměstnání, kde lze profesionálně pomáhat formovat pevné rodiny. Pracoval bys rád v některém z nich?

Čti 1 Tim 5,8. Ovlivní tvá volba manželky, pro jaké povolání se rozhodneš? Přemýšlel jsi, jak tvé povolání ovlivní tvé manželství a rodičovství?

Čtvrtek

Řím 13,6

Jak vnímá apoštol Pavel ty, kteří slouží společnosti a mají v ní odpovědnost?

Společnost

Současná společnost má závažné potřeby jako měl Egypt v Jozefově době. Pán Bůh respektoval Jozefovy snahy, ale sám vykonal vše pro to, aby farao Jozefovi svěřil významnou zodpovědnost.
Čti Dan 6,3.4.

Odpovědnosti ve společnosti jsou náročné. Proto je třeba lidí, kteří jsou na ně dobře vzděláni a připraveni. Tuto práci je třeba dělat perfektně, o nic hůř.
Povolání, ve kterých lze sloužit společnosti, je mnoho. Některé nesou v sobě riziko, že bude třeba dělat kompromisy. Jiné lze ale snadno praktikovat, aniž by křesťan musel dělat kompromisy. Mysli například na oblast spravedlnosti a soudnictví.
O jakém oboru uvažuješ ty? S kterými jinými obory souvisí ten „tvůj“? Jaké poslání by sis v něm našel? Znáš nějaké adventisty, kteří vykonávají toto nebo podobné povolání? Mluvil jsi někdy s nimi o jejich práci?

Mat 25,20-23

Jakou budoucnost slibuje nebeský Podnikatel služebníkům, kteří byli pilní?

Budoucnost

Čti Luk 19,17-19.

V tomto podobenství nepředstavuje Ježíš věčný život jako prázdniny bez konce, ale jako činnost a službu. Bylo by krásné mít již zde zájmy a povolání, v kterých by bylo možno pokračovat i ve věčném životě. Na druhé straně si uvědomujeme, že ve věčnosti bude příležitost studovat, provozovat výzkum, věnovat se kterékoli činnosti. Ale zde je třeba jedno: šířit informaci o možnosti záchrany pro věčnost.

Když si vybereš obor, na který se chceš připravit a v kterém chceš působit, přemýšlej o metodách, které se v tomto povolání používají k dosažení stanovených cílů. Jsou tyto metody v souladu s evangelijní zvěstí?

Nezapomeň, že náš Stvořitel má rád různorodost. Je mnoho možností, jak sloužit - úměrně tvým schopnostem a představivosti.

Je skutečné podstatné,

- abys věděl, jaký cíl chceš dát svému životu a proč,
- aby sis stanovil cíle a cesty, kterými chceš cílů dosáhnout,
- aby ses smířil s problémy, které s sebou přinese příprava na toto povolání,
- vezmi svůj cíl vážně a nespokoj se se slabými výsledky,
- snaž se dělat vše prvotřídně.

Pán ti pak otevře, abys mohl vytrvale a úspěšně praktikovat své povolání, které ti pomáhá objevit.

Uložit

- Život tvoří řada rozhodnutí. Čím více budeš sám zvažovat rozhodnutí, tím více budou tvá, tím bude i život, který žiješ, tvůj osobní.
- Bůh zaměřuje svou vůli k záchraně lidí. Proto i tobě nabízí především službu evangelizací. Proč by to nemohlo být tvé povolání?
- Člověk je bytost, která má potřebu stále se vzdělávat. Vyučování tedy patří bytostně k člověku. Proč by nebylo možné zaměřit se na vyučování?
- Od té doby, co vstoupil na zem hřích, mají lidské bytosti potřebu osvobození z mnoha okovů. Pokus se najít povolání, které by bylo pro tebe i pro jiné osvobozující.
- Společnost potřebuje zodpovědné činitele na všech úrovních. Křesťané by měli být mezi výbornými profesionály, kteří mají vznešené a čisté motivy.
- I ve věčnosti bude činnost a služba.

Otázky k diskuzi

1. **Můžeš uvést další kritéria, kterými se řídit při hledání povolání? Můžeš je seřadit podle důležitosti?**
2. **Náš svět je světem komunikací. Komunikace ale často naráží na překážky. Které jsou ty hlavní? Jak je lze překonat?**
3. **Pokud ses už rozhodl pro svůj obor, pohovoř o tom ve třídě. Může to pomoci někomu, kdo si ještě nevybral.**

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí: